

તુરુશન કરખલા

આઈ તુહું તુજેહ કુચબી એ તુફાંકી ખમર હેઈ
પુશકીમે જો કુખા વાહ શમખીરકા ઘર હેઈ

યાને મજબુયા મરસાયા, નોહા,
સોઝ, રીવાયત, સલામ, મુજરા
મુનાકખ, વાવયલા, રૂખાઈ,
ફાતહા, સલામે, સલામ—
મોલુદ, તઝમીમ, ઓર
હયારત.

ઊરફુ ઝખાન ઓર ગુજરાતી હરફોમે

હુસેન ખીન ગુલામખલી

મુંખઈ

કાસીદ મુંખઈ પરેસ

મુસ્તમાની હીજરી ૧૩૦૨, અંગરેજી ૧૮૮૫

કોમત ચાર આના

૨૫૧૬ તુશન કરખલા

યાને મજમુયા મરસાયા, નોહા,
સોઝ, રીયાયત, સલામ, મુજરા
મુનાકબ, વાવયલા, રૂબાઈ,
ફાતહા, સલામ, સલામ-
મોલુદ, તઝમીમ, ચાર
જયારત.

—◆◆—
ઝરદુ ઝયાન ચાર ગુજરાતી હરફોમે

—◆◆—
હસેન ખીન ગુલામઅલી

—
કુંબઈ

કાસીદ કુંબઈ પરેસ

મુસલમાની હીજરી ૧૩૦૨, અંગરેજી ૧૮૮૫

કીમત ચાર આના

બીસં મીલલા હીરરાહમા નીર રહીમ.

ક્રતેહા.

અલકતેહા હલા હઝરતે નખી, મહમદ મુમતઃ
મહલાહ આલહી સલમ વ આલહી, વ અમહામહી
વ અઝવાજહી, વ ઝુરયાતહી, વ આહલે બેઘતહી
વ ફુલે અંગીયાહી, વ આવલીયાહી, જમી શહીદાન
કરયાલા શીદવાનહલા ત આલા આલેમહીમ
અઝમઃનિ.

ક્રતેહા.

બારે તરવીહી બર કટુહી રસુલે નામદાર.
બેહરે તરવીહી અલી આલી વાકારા બેહરે તરવીહી
રસુલે પાક જાત. બેહરે તરવીહી હમનવાલા મુક્ત.
બેહરે તરવીહી હુસેને લીશને કામ. બેહરે બરકતે
કાશફે સીરરે અલમ. બેહરે મુસા હાદીયે રાઉ
હુદા. બેહરે તરવીહી ઈમામેદી રજા. બેહરે તક
વહમ નકી દો સરવરી. બેહરે તરવીહી ઈમામ
અશકરી. ગરચે વુમકું બાહીસ હાલે તો મોર્મા
નીન. જહુરે મેહદીએ હાદીએ દીન. (તો પડો
મળ મીલકે બા ચશમે પુરઆબ.) સુરતે અલ
હમદકું બેહરે શવાબ.

ખીસમીલલા હીર રેહમા નીર રહીમ
(આપહમદુ) કી સુરત એક મરતમે પડનાં બાદ
તીન મરતમે (કુલકોવલજા) કી સુરત પડના બાદ
એક મરતમે ૬૩૬ પડહેકે ચેહ પડહના.

(ઈતિલાહ વ મલાએકતો હુ ચે મહલુના અલન
નખી ઈયા અઈયો હલ લઝીના આમનુ સદલુ
આલેઈહી વ મહલેમુ તસત્રીમા) સુપહાન રખયેકા
રખખીલ ઈતિજો અમમા યસેકુન વ મલાસુન
અલલ મુરસલીન વલ હમદો લીલલાહે રખખીલ
આલમીન.)

જ્યારત.

(કીબલા રખ હોકો કલમેકી અ ગલી
ઉઠાકે પડહના.)

અમસલામુ અલેક, ઈયા અપા અપદુલલાહ.
અમસલામુ અલેક, ઈયને રસુલલ લાહ. અસ
સલામ અલેક ઈયને અમીરલ મોમીનીન. વ ઈયને
સઈદુલ વસી. અસસલામુ અલેક ઈયને કાતે-
મત ઝેહરા સઅદનેગી માયલ આલમીન. અસ
સલામુ અલેક, ઈયને ખદીજતલ કુયરા ઊમમુ
મોમીનાન. અસસલામુ અલેક, યા શરીયલ
દમ અતીલ શકિ બાહ. અસસલામુ અલેક, યા
સાહેબુલ મુસીબતીલ રાહતેબાહ. અસસલામુ
અલેક, આ જદદીકા વ અખીકા. અસસલામુ
અલેક, આલા ઊમીકા વ હખીયકા. અસસલામુ

અલેક, આલલ આધિમતી મીનરીયતીકા વ
 યતીકા. અસ સલામ અલેકુમ આલા વલદેહી
 અલીયન અલી હપ્પિનલ હુસેન, જેગુલ આમેદી,
 એર નોજવન ફરઝદે હુસેન, હપ્પિને અમીરલ
 મોમીનીન. અસ સલામ અલેકુમ યા શોહદાઈ
 હકતાદ દોતન ગંજ શહીદે કરખલા. અસ સલામ
 આલેકુમ યા પંજતનપાક દુવાજદેહ હમામ ચારદેહ
 માસુમ શહીદે કરખા, અસ સલામ આલેક ય
 મોવલા, હયા હુસેન હપ્પિને અમીરલ મોમીનીન
 અસ સલામ અલેક આલ્લા અખીકા અખુલ ફજલે
 અયાસ હપ્પિને અમીરલ મોમીનીન વ મુસલીમ
 હપ્પિને અક્રાલ વ હાન્ની હપ્પિને અરવા વ હમીમ
 હપ્પિને મુન્નહેર વ હુરરે શહીદ રહાઈ જમી પંજ
 તન શોહદાઈ મા કહયા મોવલા યા હુસેન હપ્પિને
 અમીરલ મોમીનીન. અસ સલામ આલેક વ
 રહેમતુલાહી વ ખરકાતુહ.

(ગિતર તરફ ખડે રહુકે પડહના.)

અસ સલામ આલેક, યા ગરીબુલ ગુરખા
 અસ સલામ આલેક, યા અસીરલ કુરખા. અસ
 સલામ અલેક, યા હમીબુલ દુકરા. અસ સલામ
 આલેક, યા મેહેનીલ જફા. અસ સલામ અલેક,
 યા શમસસ શમુસ. અસ સલામ અલેક, યા
 અનીસન નકુસ અહયો હલ મદકુન, ખે અરજ
 તુસ, સુલતાન અખુલ હશનઅલી હપ્પિને મુસે રજા.
 અસ સલામ આલેક, વ રહેમતુલાહી વ ખરકાતુહ.

(કીબલકે દાવે બાળુ જરા ફીરકે પડહના)

અસ સલામ અલેક, યા શાહબે ઝમાન.
 અસ સલામ અલેક, યા ખલીફત રેહમાન. અસ
 સલામ અલેક, યા શરીફતલ ફરમાન. બજેત
 ખરજે મશરત નીશાન. બ જીલુસે મેહનત ખુની
 યાન. સુલતાને આલમ વ આલમીયાન. લંગરે
 જમીન વ અમમાન. કાતલે કોમે રબલ, ખફ
 તાને ફરીઆદ રમ જીમરએ દર માંદગાન. યા
 અનના જનાબે હજરતે સાહે જમાન. અસ સલામ
 અલેક વ રેહમતુ લાહે વ ખરકાપુહ.

મરસીયા.

જખ લુટ ગયા ઝહેરાકા ચમન ફરાતે બલામે,
 શામીલ હુવા પીઆસોકા લહુ ખકે શકમે,
 કો ઈ ન રહા ફોજે ઈમામે દોસરામે,
 બસ ગીર ગયા હૈદરકા પીમર આહલે જફમે,
 તીર આતેથે હર સુએ ઈમામે અઝલી પર,
 હો લાખકા નરગાથા હુસૈન ઈબને અલીપર. ૧

થા શાર કે અબ નાએબે હૈદરકુ ન છોડો,
 જીતા પીસરે સાકીએ કોસરકુ ન છોડો,
 બે ખરછીઆં મારે રહે સફદરકુ ન છોડો,
 બે ખુબહ કીએ સીબતે પએમખરકુ ન છોડો,
 હએ ફતેહ જો બેસર પીસરે ફાતીમાં હો જોધ. ૨

જલદી ચહ મોહીમ સરહો તો બસ ખાતીમાં હોજોધ
 અઈ ગાઝીઓ ગર ખાકમે ઝીશા કો મીલાહો,
 રહે વારસે ખુરસેદ ઈમામતકો ગીરાહો,
 હો રોઝકે પેઆસેકા લહુ જલદ ખહાહો,

શખીરકા મર કાઢે નેઝેં પે ચડાદો,
મહાબ્રુસ કરે આપીદે આવારા વતનકો,
બલોમેં નીકલો શહે મેકગુકી બહનકો. ૩

દાવા હૈ શુબ્બઅનકા તો બીમતકો ન હારો,
નેઝા પીસરે આહમદે મુખતારકો મરો,
મધયદકા નખી ઝાદેકા સર તનમેં બીતારો,
ફરમાને હૈ શાહ કવા પેરી તકસીર હએં યારો,
ખાસા હું મુસાફીર હું ગરીબુલ ગુરખા હું,
આહલાહી શાહદ હૈ કે મેઘુરમ ખતા હું. ૪

અબ રહેમ કરે હદમેં સીવા હોયુકી બેદાદ,
જો ધરકે લુટાવો ઉમેં કબું કરતે હો અરબાદ,
અબ મરગએ બાઈ ન ભીજે હએં ન આલાદ,
સુનલો મેરી ગુરખતપે બહન કરતી હએં ફરીઆદ,
પાઈ હૈ જો ઈઝા સીતમેં ઉમને જદપે,
રોતે હએં નાંતાં નીકલ આએં હએં લહદમેં. ૫

તનહા પે સીતમ કરના સમજતે હૈ અડાઈ,
કીસ ગુરમપે અરબાદીએ સાદાત હૈ આઈ,
ગર કતલ હવા દીલબરે મહેબુમે ધલાહી,
આ જાએગી એ વારસી રાંઝોપે તબાહી,
તુમ લોગ અમાં દો અગર ઈસ કુશતએ ગમકો,
કાંમકી તરફ લેકે નીકલ જાઈ હરમકો. ૬

હઝરતકે સુખન સુનકે પુકારે એહ જફાકાર,
હીઆં રહેમ કરેગા ન કોઇ આપ પે ઝીનહાર,
ચલ જાએગા ઈસ હલકપે અબ ખંજરે ખુંખાર,
એક દમમેં લુટેગેં હરમેં આહમદે મુખતાર,
નાબાન તોઈહે રહે રસુલે દોસરાકી,
હીનેંગે રીદા બીનતે રહે ઉકદા કુશાકી. ૭

એહ સુતકે જો આમોશ હુએ સીખને પએમબર,
ગીરદ આ ગએ એએ હો તેગોકો સીતમગર,
એક પુથકે ગલા એરે કઈ સો સુલમકે અંજર,
ગો લાખકા બલવાયા એકલે શહે સફર,
તલવારોએ મજરહ જો હોને લગે મવલા,
એમેકી તરફ દેખકે રોને લગે મવલા. ૮

પડતીયી તને પાક પે તીરોંકી જો બોધાર,
સબ પુનમેં નાહિ હુએથે સહઅદે અબરાર,
શદમેસે ઝમી હીલતીયી ટકાનેથે કોઝાર,
દુનયા તો બલાયી વોહ કયામતકે થે અસાર,
પુરશીદકો સુલમતને જો ઘેરા થા જહાંમેં.
રાતોંકી તરેહ દીનકો અંધેરા થા જહાંમેં, ૯

દાહાનીકો તો હું આક ગરેબાં રાહિ લોલાક
હું બાહિ તરફ શેરે પુદા મુપે મલે ખાક,
ચીલ્લાને હું એક સીમત હઝન બાદલે ગમનાક,
શીર હો ગયા સીનેમેં કલેજા મેરા સદ્યાક,
કીસ તરાંહ હટાલું તુમેં તેગોંકી તલેસે,
આઈ બાઈ લીપટ જાએો પરાદરકે ગલેસે. ૧૦

ઉમદે ચલે આતે હું સવારોંકે રીઝાલે,
તેગેં કભી ચલતી હું બદનપર કભી બાલે,
મખદુમએ કવનએન કલેજકો અંબાલે,
ચીલ્લાતી હું કોઈ મેરે સહયદકો અચાલે,
ફરયાદકો યહાં કાતમા સર તંગે ખડી હું,
લોગો મેરે અચેપે મુસીબતકી ધડી હું. ૧૧

આઈ બેઅદબો આબીરો શાકીરકો ન મારો,
મઝલુમકો માસુમકો સહયદકો ન મારો,

હાજીકો નમાઝીકો મુસાફીરકો ન મારો,
 હૈ હાઈ મેરી તુરબતકે મુજવીરકો ન મારો,
 અબ રહમ ફૂરો દોશે મોહમદકે મકીપર,
 થાંમો કોઈ ગીરતા હૈ મેરા લાલ અમીપર. ૧૨

ગો શાહિ નજફ ગશમેં જહુકા હૈ મેરા મહેર,
 મુઝતરહું સંભાલે હુએ ફૂટા હુવા પહેલુ,
 આઈ હકકે વસી કુછ નહીં ચલતા મેરા કાજી,
 આઈ દસતે ખુદા થામલો શબ્દીરકા બાજી,
 બાએ હૈ કલેજેપે સીનાં તીર જમીપર,
 આહીસતા ઉતારો મેરે બેકસકો અમીપર. ૧૩

ઝોહરાદો જો હએદરકો યેહ રૈરહિ પુકારો,
 જંગલસે સદા આહા કે હૈ હૈ મેરા ખ્યારો,
 એક વીર લગા શાહિ મેરેપર જો કઝારો,
 રૈતીપે ગીરા અરસે અઝમકા સીતારો,
 હીલ હીલકે ઉલટનેકા કીયા કસદ અમીને,
 શહેરસે મગર થામવાએ રહલ અમીને. ૧૪

અખમેપે લગી ચોટ હુવા દીલ તહો બાલા,
 તડપા ન મગર ફાતમાકે ગોદકા પાલા,
 બેઘટે જો સંબલકર તો લગા પુશતપે ભાલા,
 જહુકા જહુકકે લહુ મોંહસે કઈ મરતએ ડાલા,
 અહેરાને કહા રૈતમેં તન અઝમયા હૈ હુએ.
 હૈ હૈ મેરે બચેકા જીગર ફટ ગયા હૈ હૈ, ૧૫

ચીહલાએ અલી હૈ મેરી આંખોમેં અંધીરા,
 આઈ ફાતમા બતલાએ કીબર લાલ હૈ મેરા,
 ખુંખવારૈને કીસબ મેરે મઝહુમકો ધેરા,
 ખંજર તો ગલેપર નહીં જલાદને ફેરા,

મીલ્યાએ કે દુનયાસે પીસર જતા હૈ સહિય,
ખંજરકો લીએ શીમર ચલા આતા હૈ સહિય. ૧૬

સર પીટકે યાં ફાતમા કરતીથી યેહ ફરયાદ,
આ પોહોંચા ઉંધર કતલકો શીમરે સીતમ એજાદ,
છાતીપે ચડા શાહકી લીએ ખંજરે ફોલાદ,
ગુલથા કે ચમન ફાતમાકા હોતા હૈ ખરબાદ,
જુજતા હૈ ચરાગ આહમદે મુખ્તારકે ધરકા,
સર તનસે જુદા હોતા હૈ ઝોહરાકે પીસરકા. ૧૭

બેરહમને સીનેકો જો આગ્રસે દયાયા,
ફટ ફટગએ સખ ઝખમ બદન ખુ ઉંમલ આયા,
બેચએન હુવા હએદરે કરારકા જાયા,
આંખેં જો ખુલી રહે યેહ કાતીલકો સુનાયા,
આએ ન ખલલ ઊમમતે આસીકી દુઆમેં,
સીજદા મુજહે કર લેનેદે દરગાહે ખુદ મેં. ૧૮

બોલા યેહ ઈમામે દોજહાંસે વોહ સીતમગાર,
કુછ નકમ્મ ન બખ્શગી તુમહેં તામ્મતે ગફકાર,
શાહને કહા પાની દે બીલકતા હૈ દીલેઝાર,
તરસા ન મુજહે નઝમ્મમેં આઘ કાશીરે ખુંખાર,
બખ્ખ ખુશક હૈ મુંહ ખાસસે બોલા નહી જતા.
કાંટે યેહ ઝખાંમેં હૈ કે બોલા નહી જતા. ૧૯

જહલાદને હૈ હાએ ન દીયા પાનીકા કતરા,
ખંજરસે લગા કાટને હલકે શહે શોહદા,
રેતીપે બહા ખુને જીગરબંદ એકુદહા,
એક આતમેં સર તનસે જુદા હો ગયા નાગા,
થા શોર કે ખ્યાસા શહે દીલગીરકો મારા. ૨૦

શીમરે સીતમ ઇજાદને શખ્ખબીરકો મારા,

ਯਾ ਯੁੱਧਾਂ ਤਤਪਤਾਥਾ ਤਨੇ ਆਪਨੇ ਪਧੇਮਾਪਰ,
 ਅਯੋਨਾਧ ਦਰੇ ਯੋਧੇਧੇ ਆਤੀ ਪੀਠੀ ਹੈ ਅਰ,
 ਅਯੋ "ਭੰਸ" ਯਮੁ ਅਯ ਆਪਣੇ ਧਮ ਧਨਤੇ ਫੁੱਟੀਯਪਰ
 ਧਮਧਮ ਧੇਹੁ ਧੋਆ ਧਾਂਗ ਭੇ ਅਯੋ ਆਲੀਭੇ ਅਧਾਪਰ,
 ਆਤੀਰੇ ਤੋ ਫੁੰ ਮੁਹੁੰਤਯੋ ਧਮਾਨੇ ਅਧਾਪੀਭਾ,
 ਆਤੀਰੇ ਭੀ ਕਰ ਮੁਧਾਭੇ ਫੁਮਯੋਨ ਭਿਯੋਨੇ ਅਧਾਪੀਭਾ। ੨੧

ਸੋਭਾ।

ਤਧਾਰ ਫੁੱਭੇ ਮਰਨੇਭੇ ਅਧਾਪਰ ਅਧਾਪੀ ਧਯਾ,
 ਸਭੇ ਕਧਮਧੇ ਧੀਰਪਧਾ ਅਧੇ ਰ ਧਯੋਨੇ ਧੁੰ ਧਯਾ,
 ਧਯੋਰ ਅਧਾਪੀ ਫੁੱਭੇ ਮੇਰ ਧੁਧਾਫੇ ਧੁਧਧੇ ਕਰ ਧੁਧਾ,
 ਧੀਧਰ ਅਧਾਪੀ ਧਯੋਨੇ ਅਧਾਪੀ ਧਯੋਨੇ ਧਿਰਾ,
 ਰ ਅਧਾਪੀਭਾ ਧਯੋਨੇ ਧੁਧਾਫੇ ਸਭੇ ਧਯੋਨੇ ਧੋ,
 ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਸਭੇ ਧਯੋਨੇ ਧੋ,
 ਮਧਮਧਧੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਸਭੇ ਧਯੋਨੇ ਧੋ,
 ਧੁਧਾਫੇ ਮਧਮਧਧੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧੋ,
 ਨਾ ਸਾਧੀ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਨਾ ਸਭੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧੋ,
 ਅਧਾਪਰ ਧਯੋਨੇ ਸਭੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧੋ,
 ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧੋ,
 ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧੋ,

ਧਯੋਨੇ।

ਧੁਧਾਫੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ
 ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ
 ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ
 ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ ਧਯੋਨੇ

ਸੋਝ.

ਆਯੋ ਰਾਨੇਰੀ ਮਹੀਨੇ ਨਗਰਮੇਂ ਖੁਮ ਹਯੋ,
 ਕੁਝ ਖੁਸ਼ ਯਸੀਸੇ ਕਰਨਾ ਸਚਅਨੇ ਮਝਕੁਮ ਹਯੋ,
 ਧੋਹ ਆਪਰ ਖਿਯੇ ਹਨੀਕੜੇ ਫੁਲ ਮਾਲੁਮ ਹਯੋ,
 ਸੁਖਤਫੇ ਰੋਝੇਰ ਧੋਹ ਕਹੁਨੀ ਪੋਹ ਮਝਕੁਮ ਹਯੋ,
 ਲੋਧ ਆਨਾ ਸੋਝੀਸੇ ਫੁਰਕਤਮੇਂ ਘੁੰਨੇ ਆਪਸੇ,
 ਜਾਨਮਾਂ ਸੁਗਰਾ ਘੁੰਨੇ ਫੁਲੀ ਹਯੋ ਅਪਨੇ ਆਪਸੇ.
 ਨਯ ਮਹੀਨੇਸੇ ਸਭੇ ਮਝਕੁਮਕਾ ਕਰਾਕਰ ਘਲਾ,
 ਐਸੇ ਅਯਯਾਸੇ ਅਲੀ ਆਗੇ ਅਲਮ ਲੇਕਰ ਘਲਾ,
 ਭੁਝ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ਮ ਘਲਾ ਅਕਯਰ ਘਲਾ ਅਯਗਰ ਘਲਾ
 ਤਾਯ ਕਲਾ ਸੁਗਰਾਨੇ ਸਰਪਰਸੇ ਕੇ ਯਾਰਾ ਧਰ ਘਲਾ,
 ਆਪਾ ਮਾਹਿਯ ਭੀਯੇ ਅਯਯਾਯ ਤਕ ਕਵਾਤੇ ਲਾ,
 ਜਾਨਮਾਂ ਸੁਗਰਾਡੇ ਆਲੀ ਧਰਮੇਂ ਫੇਰੇ ਯਾਤੇ ਲਾ।

ਸੋਝ.

ਨਯ ਫੁਰੇ ਨਾਮਵਰੇ ਤਾਜੇਨੇ ਯਾਵਰੀ ਕੀ,
 ਭਲਕਤ ਸੁਮਾਘ ਦੀਲਮੇਂ ਐਲਾਨੇ ਹਯੋਦਰੀ ਕੀ
 ਯੁਮਰਾਫਯਾ ਵ ਲੇਕੀਨ ਕੀਸਮਤਨੇ ਰੇਹਯਰੀ ਕੀ,
 ਫੇਰਾਡਾ ਯਦੀਕਾ ਰਸਨਾ ਕੀ ਰਾਹ ਖਿਲਰੀ ਕੀ,
 ਆਪਰ ਕਯਕਤ ਕਰੇ ਦੀਲਮੇਂ ਸਾਹਦਤ ਅਪਨੀ,
 ਰਾਯਯੀਰਕੀ ਰੀਕਾਕਤ ਸਮਯਲਾ ਸਾਹਦਤ ਅਪਨੀ।

ਸੋਝ.

ਫੁਲੇਯੇਨ ਪੋਤੇਯੇ ਭੁਝ ਵਕਤ ਯਮਗਾਨੇ ਲਗਾ,
 ਅਯਾਲ ਥਾਂਭਲੀ ਲਧੀਨੇ ਗਯ ਲੋ ਆਨੇ ਲਗਾ,
 ਤਾਯ ਅਪਨੇ ਪੋਤੇਯੇ ਖਸਿਰਾਂਹ ਪੋਹ ਸੁਨਾਨੇ ਲਗਾ,
 ਆਧ ਰਾਹਵਾਰ ਮੇਰੇ ਮਯੇਂ ਤਾ ਅਯ ਹੀਕਾਨੇ ਲਗਾ,
 ਅੰਦਰ ਤਮਾਮ ਮੇਰਾ ਘਰਝੀਯਾਸੇ ਧਾਯਲ ਹਯੋ,
 ਰੀਕਾਯ ਪਾਭੀਸੇ ਖੁਸ਼ੀ ਸੰਭਲਨਾ ਸੁਖਕੀਲ ਹਯੋ।

સોઝ.

પચ્ચેદા કીયા ખાલીકને જો કાચેકી ઝમીકો,
 ઝૈર હુકમ દીયા સીજદેકા જીખરીલે અમીકો,
 સમજ પોહ ઝમીં કદરમેં કમ ચરખે ખરીકો,
 ચેહ કહેકે કીએ શુકરકે સીજદે રાહદીકો,
 પાએ મરે ગરદને મેરે તાજે મુકરકો,
 હોનેગા મદા સીજદએ હક મેરી તરફકો.

સોઝ.

ઉઠા જહાંનસે જીમદમ મોહમદે અરબી,
 મનીના રોને લગા કાચેમેં ચેહ ધુમ મચી,
 પોહ બાદશાહ મુઆ જીસકાથા વઝીર અલી,
 હસન હુસએનકી માં કાવમા યતીમ હુઈ,
 અમમાં અતુલ જો બાબકે સરપે રાતીયી,
 અલીકી હેઅકે હાલત તઆહ હોતીયી.

સોઝ.

કેદખાનેમેં મુકીનાકો ન નીંદ આતીયી,
 દમ અંધેરમેં મુઝા જતા તો ધમરાતીયી,
 મકી છાતીસે લીપટ બાપકો ચીંહલાતીયી,
 બાતુ લલકે બલાકેએ ઉસે સમજાતીયી,
 અમ તો સીલ સુખરકી છાતીપે હએ ધરલી બાબા.

તઝમીંન.

જોકે અદાસે હબીબ હાવને મુઝાહીરને કહા,
 ફૈજકી કસરતપનહ મગરર આઈ અહલે જફા,
 યા અલી કહેકર અગર ખીંચું મએં તેગે ખરકઝા
 ટુમતો કયા હો આહ લખજોં દસતમેં વકતે વીગા,
 સુદને ગરદદ મુજસમ ફતહ ગોયદ આશકાર,
 લા ફતા ઈલા અલી લા સેફ ઈલા જુલફીકાર.

ਸਲਾਮ ਦਘਿਰ.

ਐ ਸਲਾਮੀ ਦੀਲੇ ਰਾਘਘੀਰ ਮੇਂ ਹੈ ਧਰ ਮੇਰਾ
 ਘੁਫ਼ਦ ਮਸਕਨ ਹੈ ਮੇਰਾ ਢੀਰਸਾ ਹੈ ਕਵਸਰ ਮੇਰਾ
 ਸ਼ਾਹਕੁ ਐਕ ਰਾਤਕੀ ਮਾਹਲਾਨ ਜੋ ਮੀਲੀ ਘੋਲਾ ਸੁਮਰ
 ਧੁਮਪ ਹੁਸਾਨ ਹੈ ਆਖ ਸੀਘਰੇ ਪਧੇਮਘਰ ਮੇਰਾ
 ਆਹਿ ਧਸਿ ਰਾਘਮੇਂ ਅਜੀਝਾ ਕੇ ਗਲੇ ਸੇ ਮੀਲ ਲਾ
 ਕਲ ਗਲਾ ਅਪਕਾ ਹੈ ਆਰ ਐਹ ਅੰਨਰ ਮੇਰਾ
 ਸ਼ਾਹ ਕੇਹਤੇ ਕੇ ਕਥਾ ਧੀਰ ਅਫ਼ਨ ਮਾਰਾ
 ਕੇ ਨ ਐਕ ਘਾਰਗੀ ਟਰਘਾ ਅਜੀ ਅਸਗਰ ਮੇਰਾ
 ਲਘੇ ਦਰਘਾ ਪ ਜੋ ਧਰਰਾਧੀ ਧੀ ਅਘਘਾਸ਼ ਕੀ ਲਾਸ਼
 ਰੋਛੇ ਸ਼ਾਹ ਕੇਹਤੇ ਥੇ ਘੁਪ ਹੈ ਐਹ ਘੀਰਾਦਰ ਮੇਰਾ
 ਸ਼ਾਹਨ ਲਾਂਸ਼ਾ ਕੁ ਦੀਘਾਕਰ ਐਹ ਕਲਾ ਕਾਸੀਦ ਸੇ
 ਮੈ ਫੁਲੇਨ ਧੰਘਨੇ ਅਜੀ ਫੁੰ ਐਹ ਹੈ ਕਸ਼ਾਕਰ ਮੇਰਾ
 ਸ਼ਾਹ ਕੇਹਤੇ ਥੇ ਨਹੀਂ ਅਘਤ ਮੇਂ ਆਘੇ ਦਰਘਾ
 ਆਯਕੇ ਰੋਝ ਕਲਾਂ ਹੈ ਲਘੇ ਕਵਸਰ ਮੇਰਾ
 ਸ਼ਾਹ ਕੇਹਤੇ ਥੇ ਕੇ ਅਘਘੀਰ ਲਾ ਘੁਨੇਹਗਾਰੇਂ ਕੀ
 ਘੁੰ ਘਲਾ ਧਨਸੇ ਹੈ ਧਾਰਘ ਦਮੇ ਮਾਹਸ਼ਰ ਮੇਰਾ
 ਮੈ ਸਨਾ ਘਾਂ ਫੁੰ ਰੋਛੇ ਫੀਕਾ ਕੀਘਾਮਤ ਮੇਂ ਦਘੀਰ
 ਮੁੰਹ ਘਰਾ ਜਾਘੇਗਾ ਕਵਸਰ ਸੇ ਮੁਕਰਰ ਮੇਰਾ

ਸਲਾਮ ਕੁਸਿਫ਼.

ਮੁਨਰਧੀ ਅਸਾਕ ਘਲਾਤੇ ਥੇ ਹਰਮ ਆਂਘਾਂਸੇ
 ਰੋਛੇ ਮੇਕਸਕੇ ਲਗਾਤੇ ਥੇ ਕਦਮ ਆਂਘਾਂਸੇ
 ਸ਼ਾਹਨੇ ਕੁਰਮਾਘਾ ਕੇ ਧੁਮ ਲਾਘੇਗੇ ਪਾਨੀ ਅਘਘਾਸ਼
 ਕਲਾ ਅਘਘਾਸ਼ਨੇ ਘਾ ਰੋਛੇ ਭਮਮ ਆਂਘਾਂਸੇ
 ਕੁਲੀਘੇ ਕਰਤੇ ਥੇ ਟਾਕੀਲ ਜਘਾਨਾਨੇ ਫੁਲੇਨ
 ਸਾਮਨੇ ਹੋਘਤੇ ਥੇ ਘਾਮੇ ਧਰਮ ਆਂਘਾਂਸੇ

ਅਤ ਕੇ ਸਰ ਨਾਮੇਹ ਪ ਸੁਗਰਾ ਨੇ ਲੀਆ ਨਾਮੇ ਫੁਸੇਨ
 ਰਾਘੇ ਰਾਘਘੀਰ ਲਗਾ ਕਰ ਵੋਹ ਰਕਮ ਆਂਘਾਂਸੇ
 ਘੰਢੇ ਮੁਹ ਆਂਘੇ ਘੁਲੀ ਹੋਘ ਕੇ ਘੇਹ ਪਾਘੇ ਥੇ
 ਘਾਥੀ ਘਸਗਰ ਕਾ ਮੇਰੇ ਨੀਕਲਾ ਹੈ ਢਮ ਆਂਘਾਂਸੇ
 ਘੋਕ ਜਾਤੇ ਥੇ ਘੇ ਆਘੀਢੇ ਤੋ ਘਸਾਰਾ ਕਰ ਕੇ
 ਮਨਆ ਕਰਤੇ ਥੇ ਭਿਨਘੀ ਆਹਲੇ ਸੀਤਮ ਆਂਘਾਂਸੇ
 ਕਲਾ ਆਘੀਢੇ ਨੇ ਸਮਝਤੇ ਨਹੀਂ ਪੁਮ ਐ ਲਾਗੇ
 ਹੋਘ ਤੇ ਹੋ ਮੇਰੇ ਪਾਥਾਂਕਾ ਵਰਮ ਆਂਘਾਂਸੇ
 ਸੁਮਰ ਕਰਤਾ ਥਾ ਸੁਰੇ ਸੁਧੇਢੇ ਮਝਭੁਮ ਘੁਧਾ
 ਘੋਰ ਲਗਾਤੇ ਥੇ ਮਲਕ ਸਾਹ ਕੇ ਕਦਮ ਆਂਘਾਂਸੇ
 ਘਾਢੇ ਹੁਤਘਾਰ ਘੇ ਆਕਘਾਰੇ ਲਗਾਘਾ ਭਿਮਧਮ
 ਘੁਮ ਕਰ ਕਘਝਘੇ ਸਮਝੇਰੇ ਫੁਧਮ ਆਂਘਾਂਸੇ
 ਭਿਮਝਿ ਆਂਘਾਂਸੇ ਸੁਧਾ ਆਥਕ ਘਢੇ ਭੋਝ ਨ ਕੁਸੀਢ
 ਘੁਮਨੇ ਹੋਘਾ ਹੋ ਢਰੇ ਸਾਢੇ ਭਿਮਮ ਆਂਘਾਂਸੇ

ਸਲਾਮ ਫੁਸਮਤ.

ਐ ਮੁਝਰਥ ਫੁਆ ਹੈ ਐ ਰਾਘੇ ਗਧਰ ਐ
 ਰੋਸਨ ਹੋ ਅਸਮ ਰੋਝੇਐ ਸਰਾਰ ਕੇ ਗੁਰ ਐ
 ਭਘਾ ਹਮਕੁ ਘਭਿਝੀ ਧੀਰਾਨਗੀ ਰੋਝੇ ਹਸਾਰ ਕਾ
 ਮੋਰਾਮ ਹੋਘੇ ਜਮ ਸਰਾਘੇ ਤਫੁਰ ਐ
 ਫੁਰਐ ਫੁਸੇਨ ਕਹੇਤੇ ਥੇ ਘਘਸਾ ਤੇਰਾ ਕਸੁਰ
 ਮਘਝਰ ਘਭਿ ਘੁਧਧਮੇ ਹੋ ਪਘਲ ਫੁਰਐ
 ਫੁਸਨੇ ਫੁਸੇਨ ਹੋਘ ਕੇ ਕਹੇਤੇ ਥੇ ਆਹਲੇ ਸ਼ਾਮ
 ਧਿਸ਼ ਰਾਘ ਕੀ ਰੋਸਾਨੀ ਹੈ ਕੁਝੁ ਸਮਝੇ ਪੁਰਐ
 ਭੋਝ ਰਝਕੇ ਆਧੁਤਾਘ ਨਹੀ ਰਾਘੇ ਪੁਰ ਘਿਘਾ
 ਪੇਧ ਕੀਧ ਘੁਧਾਨੇ ਭਿਨਘੀ ਆਪਨੇ ਗੁਰਐ
 ਘਾਥੀ ਸਝੀਨਾ ਹਾਧ ਪਧਰ ਕਝੇਕੇ ਗੀਰ ਮਝੀ
 ਹੋਘਾ ਘੇ ਤਸਾਤ ਮੇਂ ਸਰੇ ਸਰਵਰ ਕੁ ਫੁਰ ਐ

नैनिय के लाल कहते थे पुर चूं करे ये दशात
 भीलनध नंग श्री नो धननित हगुर से
 कहती थी मां के सर अगर हो तो शमर का
 सीर खड़े आधया सीपाह पुर गरर से
 नैनिय ने शमर से कहा देता नहीं अगर
 दीपला हे मुज्जु सर मेरे भाई का दूर से
 नयनक ज्ये नमाने में आभीद पदर के पाद
 राना न कम हुवा कभी गम के पदुर से
 हशमत हमेशा करते हैं हम कसदे करपला
 आनन्द हैं अपने अपन के लेखीन कसुर से

सलाम हुसमत.

सलामी सर कटाने पर कसर शायीर कसते हैं
 हरम करते हैं भातम अशक आंभोसे असते हैं
 अजय क्या है अनो जाने अगर अमोसे असते हैं
 हमारे सीर रंगीन अलद के कुलों के दसते हैं
 नहननम से गरम क्या करपला के रहने वालों कुं
 वो अशक आहलेजनत है नो धमि असती में असते हैं
 लगा आडे शक गर आलीये नुरे असर तुलकुं
 के सीररी वस नगे डाहले नवालीर से भी ससते हैं
 हमारी अशम तरसे अयर नीसयांगी कुं क्या नीसपत
 वो अरसाता है पानी अर यहां भाती अरसते हैं
 नहीं भातम या रय कयर तक कीस तरह पोहयेगे
 के मतनिल है मोहित देहशतनाक रसते हैं
 अजय अलमो सीतम हैं मुसलमीन अकसप कुं मे
 कभी यलते हैं नावक अर कभी पदयर अरसते हैं
 शकीता से कहा साहने हाथ आधगा अय पानी
 के नेहरे अलकमा रेडि हुये दोनों के दसते हैं

मे दावत है यही कहता था धुबने साझीमे कबखर
के सपन पीते हैं पानी और मेरे पत्रमे तरसते है
कहा राजनन्द ने मैं आप पाप दे मुसीबत हूँ
हमे लालीम रेसमासे केवल मेरे हाथों कुं कसते हैं
मज्जारे लोह लोहरे हाथमे हज्जरेत के मेरे हथमत
गर हम आनन्दक शुभीये प्रीतिमत से तरसते है

सलाम छिमत-

मुज्जरेत शहिदीका दील उसने दुआया है
धर जिसका जहननमें आलकने बनाया है
उसकु के मुहमेदने आंघे प जीहाया है
मे मुज्जरेत सीर जिसका नेजे प अजाया है
अप पानी सजीनाह कु प्रीति तरह से पोहयेगा
अपप्राप्त ने हाथों कु दरया प कराया है
अपप्राप्त कु अकबर ने पुरुष होके कहा हजरत
दूर पहर के कम प्यासे शय्यपीर के आया है
शय्यपीर कु कासीदने रे रे के कहा आका
सुगराने मदीने में हजरत कु बुलाया है
आनुने कहा अधिन्य अप हशर हुवा परपा
सर शुभर ने आका का नेजे प आजाया है
कराह है या अहमद शीजा ने कहा रे रे
धर आप प्री पीयारेका उम्मत ने जलाया है
मज्जुमी तेरी देप्पी गुररात बी दीया हम कु
शय्यपीर कु हातीक से पेगाम मेह आ मौह
मेक मुलम सरासरे सज्जनद कांठे पर
है हात पुरुष पांखे आधा ने अलाया है
कापु में नहीं दील है अकबर ने कहा राह से
अरजक जो मुकाप्पील में नडिहाह के आया है

ਅਧਨਘ ਥੀ ਕੁਹੇਵੀ ਥੀ ਆਲੀਖ ਸੇ ਗਵਾਹ ਰੇਹਨਾ
 ਸਘਘੀਰ ਨੇ ਧਰ ਅਪਨਾ ਲੀਛਾਹ ਛੁਟਾਯਾ ਹੈ
 ਧੀਰਫ਼ਾਸ ਮੇਂ ਧਰ ਛੋਗਾ ਧਾਰੇਘ ਤੇਰਾ ਛੀਮਮਤ
 ਸਘਘੀਰ ਕੇ ਮਾਂਤਮ ਮੇਂ ਰਾਯਾ ਹੈ ਰੁਲਾਯਾ ਹੈ

ਸਲਾਮ ਘਲਫੁਰ.

ਕਯਾ ਗਮੇ ਸਾਹਾ ਲੀਘੇਂ ਸਾਧੰ ੭ ਹਮ ਹਾਂਤੀਂ ਸੇ
 ਆਕ ਉਡਾਤੇ ਹੈ ਸਰੀ ਆਹਲੇ ਹਰਮ ਹਾਂਤੀਂ ਸੇ
 ਕੁਟ ਗਘੇ ਆਨੁੰ ਭੀ ਦਰਯਾ ਪੇ ਛੁਵਾ ਤਨ ਮਜ਼੍ਹਰਹ
 ਤੋ ਭੀ ਅਘਘਾਸਨੇ ਛੋਹਰਾ ਨ ਅਲਮ ਹਾਥੀਂ ਸੇ
 ਆਵਨੇ ਯਾਦਰ ਸੇ ਅੇਹ ਅਧਨਘਨੇ ਕਹਾ ਜਾਤੇ ਵਘਤ
 ਘੁਘ ਮਕਤਲ ਮੇਂ ਲਰੈ ਮੀਲਕੇ ਘਹਮ ਹਾਥੀਂ ਸੇ
 ਰੈ ਰੈ ਜੀਨਦਾਂ ਮੇਂ ਅੇਹ ਅਧਨਘ ਨੇ ਕਹਾ ਆਨੁ ਸੇ
 ਆ ਦੀਘੇ ਅਸਗਰੈ ਮਾਸੁਮ ਕੁ ਹਮ ਹਾਥੀਂ ਸੇ
 ਫੀਲ ਮੇਰਾ ਸਾਦਛੋ ਆਰ ਭਾਛ ਮੇਰਾ ਘੁਸ਼ ਹੋ ਕਰ
 ਦੁਨੁ ਤੁਮ ਕੁ ਕਰੈ ਆ ਦੀਘੇ ਨਮ ਹਾਥੀਂ ਸੇ
 ਕੁਰਾ ਪਰ ਪਾਵੁੰ ਰਗਫ਼ੀਥੀ ਸੁਕੀਨਾ ਆਲੀ
 ਆਲੀਯਾਂ ਲੇਤੇ ਥੇ ਨਘ ਆਹਲੇ ਸੀਤਮ ਹਾਥੀਂ ਸੇ
 ਹਰਾਰ ਕੇ ਫੀਨ ਲਘੇ ਕੁਵਸਰ ਪੇ ਲਘਾਲਘ ਘਲਫੁਰ
 ਜਮ ਹੋਵੇਂਗੇ ਗੁਜ਼ਰੇ ਸਾਹਿ ਭਮਮ ਹਾਥੀਂ ਸੇ

ਸਲਾਮ ਫ਼ਾਸਿਮ.

ਸਲਾਮੀ ਆਲੇ ਹਰਮ ਗੁਲਮ ਫ਼ਸਿ ਕਫ਼ਰ ਨ ਕਰੈ
 ਹਮ ਆਹਲੇ ਘਧਤੇ ਰੀਸਾਲਤ ਹੈਂ ਨਾਂਗੇ ਸਰਨ ਕਰੈ
 ਉਛਾਕੇ ਆਨੁਸੇ ਫ਼ੁਮਰਾ ਕਾ ਸੀਰ ਕਹਾ ਮਾਨੇ
 ਨਘੀ ਕਾ ਹੇਅਲੋ ਮੁਹਾਰਮ ਫ਼ਸਿ ਕਫ਼ਰ ਨ ਕਰੈ
 ਅਲੇ ਵੀਗਾ ਕੁ ਨਘ ਅਘਘਾਸ ਸਾਹਨੇ ਰੋਕੇ ਕਹਾ
 ਅਭੀਥੇਂ ਭਾਛ ਰੀਕਸਤਾ ਮੇਰੀ ਕਮਰ ਨ ਕਰੈ

ਕਹਾ ਲਖ ਜੋ ਸੇ ਸਾਹਨੇ ਦੀਆ ਕੇ ਅਸਗਰ ਕੁ
 ਐ ਓਹ ਮਾਝੀ ਨੇਕਾ ਹੈ ਚਸਿਕੁ ਮੇ ਪਦਰ ਨ ਕਰੇ।
 ਸਰ ਚਮਾਮਨੇ ਆਪੀਦ ਸੇ ਸਾਹਮੇ ਐਹ ਕਹਾ
 ਹਜ਼ਾਰ ਗੁਲਮ ਹੋ ਭਿਆ ਤੁਮ ਅਪਨਾ ਸੀਰ ਨ ਕਰੇ।
 ਕਹੀ ਕੇ ਜਾਨੇ ਕਾ ਤੁਮ ਕਸਦ ਮਤ ਕਰੇ। ਕਾਸੀਮ
 ਅਯੁਜ਼ ਜੀਧਾਰਨੇ ਸਾਹ ਐਰ ਫੋਧਿ ਸ਼ਕਰ ਨ ਕਰੇ।

ਸਲਾਮ ਨਾਉਤ.

ਮੁਜਰਬ ਸਾਹਕਾ ਜੋ ਆਹਲੇ ਅਜ਼ਾ ਹੋਤਾ ਹੁ
 ਅਲਕਮੇ ਲਾਭਿਕਿ ਤਉਸੀਫ਼ੇ ਸਨਾ ਹੋਤਾ ਹੁ
 ਹੁਸ ਤਰਾਹ ਸਾਹ ਰਹੇ ਗੁਲਮੋ ਅਲਾਮਾ ਸਘੀਰ
 ਫੋਨ ਚਸਿਤਰਹ ਸੇ ਰਾਜੀ ਅੰ ਰਾ ਹੋਤਾ ਹੁ
 ਦੇਖ ਸਮਸ਼ੇਰ ਅਕੜ ਸਾਹ ਕੁ ਆਧਨੇ ਕਹਾ
 ਸੁਰਖ ਅਖ ਘੁਨ ਸੇ ਮਧਾਨੇ ਕਹਾ ਹੋਤਾ ਹੁ
 ਸ਼ੇਰ ਅਪਹਰਾ ਭੁਵਾ ਆਤਾ ਹੈ ਖੁਦਾ ਘੇਰ ਕਰੇ
 ਕਰਾਖਾ ਮੇਂ ਅਮੀ ਸਾਮਾਨੇ ਅਲਾ ਹੋਤਾ ਹੁ
 ਗਰਕੇ ਘੁੰ ਨਘਸੇ ਭੁਐ ਮਧਦੇ ਸਾਹਦਾ ਤਘ ਸੇ
 ਸਾਕੇ ਸਾਮ ਗੁਮਾਯਾਂ ਅ ਸਮਾ ਹੋਤਾ ਹੁ
 ਤੀਸ਼ਨ ਲਖ ਨੇਹਰ ਪ ਅਜ਼ ਅੰਜਰੇ ਸੀਮਰ ਖੇਦੀਨ
 ਸੀਯਦੇ ਮੇਂ ਗੁਘੜੇ ਚਮਾਮੇ ਦੁਸਰਾ ਹੋਤਾ ਹੁ
 ਸਾਹਨੇ ਆਧਸੇ ਕਹਾ ਭਾਲੀਮੋ ਪਸਤਾਐਗੇ
 ਗੁਲਮ ਐ ਗੁਰਮੇਂ ਪ ਵਫ਼ਾਹ ਖੁਰਾ ਹੋਤਾ ਹੁ
 ਕਰਾਖਾ ਮੇਂ ਰਹਿ ਜੀਯਾਹ ਭੁਐ ਨਘਸੇ ਸਾਝੀ ਦਾ
 ਆਕ ਮਾਤਮ ਮੇਂ ਗਰਿਆਨੇ ਸਘਾ ਹੋਤਾ ਹੁ
 ਨਘ ਅਲੇ ਮਧਕ ਲੇ ਅਘਘਾਸ ਪੁਕਾਰੇ ਹਜ਼ਰਤ
 ਹਸਰਤਾ ਘਾਗੁਐ ਸਘਘੀਰ ਗੁਦਾ ਹੋਤਾ ਹੁ
 ਘੀ ਸਕੀਨਾਹ ਸੇ ਐਹ ਘੋਲੇ ਦਮੇ ਰਾਖਸਤ ਅਘਘਾਸ
 ਲਾ ਵੀਧ ਅਘ ਅਲਕੇ ਸ਼ੇਰ ਖੁਦਾ ਹੋਤਾ ਹੁ

રોકે હઝરતને કહા તીર જખ અશગર કુ લગા
હાય અલલાહ એહ કયા જોરે જકા હોતા હય
માતમે સધ દે શાહદા મેં બસાને ખુલખુલ
નઝહતે ખસતાજીર માલે શારા હોતા હય

સલામ દિલગીર.

જોહ સલામી કમ છુએ અકસીર અપને હાથ સે
મશ કરે જો તુરબતે શખખીર અપને હાથ સે
ખખશીશે હિમતકા આયા હરફ જસદમ દુરમીયાન
રતમે શાહને ઠાલવી રામસીર અપને હાથ સે
તીર ખાકર ભી ન હરગીઝ છોડતા થા પીયાર સે
શાહકી ગરદન અસગરે જે શીર અપને હાથ સે
ખોલે સરવર થા યહી તકદીર મેં મેરે લીખા
ગરદને અસગર સે ખેંચું તીર અપને હાથ સે
જખ છેવી મશક ઊરગએ શાને કહા અખખાક્ષને
ખન ન આઈ હઈક કુચ તદખીર અપને હાથ સે
હાલે સરવર પુછતા કોઇ તો ઝઘનુલઆખીદીન
થામ લેતે દીલ દમે તકરીર અપને હાથસે
સરવરે લખ તીશનાસે કવસરપ એહ ઊમમેદ હય
જામ દેંગે તુજકુ એ દીલગીર અપને હાથ સે

સલામ મુનિશ.

જા જાકે મુજરહ સફે આદા કે સામને
સદકે ગુલામ હોતે હૈ આકા કે સામને
પીયાસે લખે કુરાત પ મા દેખને ન પાઘ
મરે પડે થે સખ વહાં દરયા કે સામને
આગોરા સજીક ખુલકે હઝરત લીપટ ગએ
હુર આયા હાથ બાંધે જો મવલા કે સામને

शाह रेडि कहते थे अली अकबर हजार हथक
 दम तोड़ते हा आक पे आया के सामने
 हुले की लास से गये देवडी से आजीयां
 हजरत गये न शरम से कुपरा के सामने
 तर पु मे आये भेटे तो अधिनय ने येह कहा
 आलीकने सुरअरु कीया जोडरडि सामने
 अकबर प परची यल गध शहाने न मारा दम
 भेटा तरप के भर गया आया के सामने
 अहलाह रे शाय दुरसे यलते थे शाह पे वीर
 आ सकते थे हजार न तनहाके सामने
 मल मल के पुन येहरे पे क्रमाते थे हुसेन
 नननत में बांछी नजोगा नाना के सामने
 हुरे अवकत गुणहालीये थे अउ हुये
 कुवरसका नम शैयेदे वाला के सामने
 मोनिस तु अप्य जीयारते सरवर कु यल सीताय
 नननत हय करणलाये मुअहला के सामने

सलाम ज़ाया.

सलामी देय तु है रंग आसमा कछसा
 गमे हुसेन में रीता है सय नहां कछसा
 हुसेन कहते थे रीरा के कुज पुदावंधा
 लगा है वीर येह असगर के नागहां कछसा
 पुदा से सरम न की आलीमा ने वावधिला
 नजीका कर दीआ पर पाद दुदमां कछसा
 मना पे देय के सीर शाहका लोग कहते थे
 नध तराह का है येह इन्ज में नीशां कछसा
 जो नव नोहाल था असगर न उस कु भी छोडा
 कलम हुवा है पयेअपर का मोसतां कछसा

ਮੁਝੇ ਪੈ ਮਾਦਰੇ ਕਾਸਮ ਐਹ ਯਖਨ ਕਰਤੀ ਧੀ
 ਮੇਰੇ ਘਨੇ ਕੁ ਘਨਾਯਾ ਹੈ ਘੁੰ ਝੀਰਾਂ ਕਠਿਆ
 ਰਾਖੀ ਐਹ ਕਹੇਤੇ ਥੇ ਪਛਿਲ ਢੀ ਲੇ ਘਲੇਂਗੇਂ ਹਮ
 ਅਲੀ ਕਾ ਪੋਤਾ ਹੈ ਘੀਮਾਰੇ ਨਾਤਵਾਂ ਕਠਿਆ
 ਸੀਤਮ ਛੁਪਾ ਹੈ ਕ ਘਾਏ ਘੀਭਾਨੇ ਆਦਾਏ
 ਘੁਧਾ ਕੇ ਧੇਰੇ ਕਾ ਉਭਰਾ ਹੈ ਘੁਲਸਤਾਂ ਕਠਿਆ
 ਕਰੀਮ ਘਘਸ਼ ਦੇ ਤੁ ਉਸਕੇ ਸਘ ਘੁਨਾਏਂ ਕੁ
 ਨੇਰੇ ਛੁਸੇਨ ਕਾ ਗੋਯਾ ਹੈ ਤੋਹਾਘਾਂ ਕਠਿਆ

ਸਲਾਮ ਦਿਲਗੀਰ.

ਮੁਜਰਧ ਲਾਥੇਂ ਪੀਸਰ ਸਾਹੁ ਸੇ ਛੁਪਾਧਿ ਨ ਗਧ
 ਘਾਨੁ ਕੇ ੩ ਘੜੇ ਕੁਝਧ ਘਾਤ ਘਨਾਧਿ ਨ ਗਧ
 ਲਸਕਰੇ ਫੁਰ ਕੁ ਦੀਯਾ ਪੀਯਾਸ ਮੇਂ ਪਾਨੀ ਸਾਹੁਨੇ
 ਥਾ ਸੁਘੀ ਧਘਨੇ ਸੁਘੀ ਆਂਘ ਘੁਰਾਧਿ ਨ ਗਧ
 ਨਘ ਸੁਨਾ ਮਾਰੇ ਗਝੇ ਘੋਟੇ ਤੋ ਘਾਲੀ ਨਰਨਿਘ
 ਸੁਕਰ ਮਧ ਸੁਕਰ ਕੇ ਘਰਘਾਧ ਕੁਮਾਧਿ ਨ ਗਧ
 ਊਨ ਲਧਨੋ ਨੇ ਮਧਮਧ ਕੀ ਝਿਯਾਰਤ ਕੀ ਧੀ
 ਭਿਨਧਸੇ ਤਲਵਾਰ ਝੀਰ ਅਕਘਰ ਕੁ ਲਗਾਧ ਨ ਗਧ
 ਮਸ਼ਕ ਨਘ ਛੀਧ ਕੇ ਘਾਹਾ ਪਾਨੀ ਤੋ ਘੋਲੇ ਅਘਾਝ
 ਐਸੀ ਮੇਹਨਤ ਪਾਨੀ ਕੀਸਮਤ ਕੀ ਘੁਰਾਧ ਨ ਗਧ
 ਨਘਕੇ ਨਘਮੀ ਹੋ ਗੀਰੇ ਧੋਤੇਝੇ ਨੀਝੇ ਅਘਘਾਝ
 ਧੇਰੇ ਕੇ ਕਘਝੇ ਧੇ ਧਰਘਾ ਕੀ ਤਰਾਧਿ ਨ ਗਧ
 ਫੋਧ ਰਾਘਘੀਰ ਸਾ ਮਝਲੁਮ ਨ ਹੋਗਾ ਨ ਛੁਪਾ
 ਕਘਰ ਘੀ ਊਝਕੀ ਕਧ ਰੋਝ ਘਨਾਧਿ ਨ ਗਧ
 ਸੁਝੇਝੀਨਧ ਮੇਂ ਸਝੀਨਾ ਤੋ ਕਧ ਘਾਨੁਨੇ
 ਹਾਧ ਧਝਾ ਝੇਰੇ ਮਿਝਝੇ ਧੇ ਝੀਧਾਧਿ ਨ ਗਧ
 ਅਲੀ ਅਸਘਰ ਕੇ ਤਲੇ ਸਾਹੁਨੇ ਘੀਧਾਧਿ ਆਧਰ
 ਘਾਕ ਪਰੇ ਲਾਥੇ ਪੀਸਰ ਸਾਹੁਝੇ ਝੀਧਾਧਿ ਨ ਗਧ

ਲਾਖੀਐ ਸਾਮਯੇ ਐਹੁ ਸੁਮਰ ਕੁ ਖਲਿਯੈਮ ਦੀਯਾ
 ਮਸਨਹੇ ਅਤਯੇ ਰਸੁਖ ਧੁਨਯੇ ਨਲਾਧਿ ਨ ਗਧਿ
 ਸਰ ਕਹੀ ਗਾਰਾ ਗਯਾ ਸਾਹੁ ਕਾ ਐਰ ਭੁਸਮ ਕਹੀ
 ਚੁਨ ਭੋ ਕਰ ਭੀ ਤਨੋ ਮਰ ਕੀ ਯੁਧਾਧਿ ਨ ਗਧਿ
 ਖਸਿ ਕਦਰ ਸੁਰ ਨਰਾਹਤਯੇ ਥੀ ਲਾਯੇ ਅਘਾਧਾਸ ।
 ਵਕਤ ਤਲਫੀਨ ਫੇ ਲੇ ਆਪੀਧ ਯੇ ਭੀਲਾਧਿ ਨ ਗਧਿ
 ਯਲੇ ਨਘ ਸਾਹੁ ਤੋ ਖਘਰਾ ਗਧਿ ਆਨੁ ਐਸੀ
 ਯਾਨੇਯੇ ਘਾਖੀ ਮੁਨੀਨਾ ਭੀ ਨਗਾਧਿ ਨ ਗਧਿ
 ਕਤਲ ਮਰਵਰ ਕੀ ਅਘਰ ਸੁਨ ਫੇ ਕੇਲਾ ਆਪੀਧ ਨੇ
 ਆਪਾ ਯੋਯਾ ਗਯਾ ਪਰ ਯਨ ਗਾਂਵਾਧਿ ਨ ਗਧਿ
 ਐਰ ਅਨਨਰ ਭੀ ਦੁਆ ਸਾਹੁਨੇ ਕੀ ਐ ਦੀਲਗੀਰ
 ਮਰੇ ਤਕ ਸਾਹੁ ਕੀ ਤਨੀਯਤਯੇ ਭਲਾਧਿ ਨ ਗਧਿ

ਸਲਾਮ ਦਘੀਰ.

ਸੁਨਰਧਿ ਸੁਘਹ ਨ ਫੇਭਿ ਯਾਫੇ ਗੀਯੋਂ ਨੀਕਲੇ
 ਯਾਂਧੇ ਯੋਹਰਾ ਕਾ ਖੁਧੇ ਮੇਭਿਯੇ ਦਰਅਸਾਂ ਨੀਕਲੇ
 ਗਰ ਮੁਰਕਕਾ ਮੇ ਸੁਘੀਯੇ ਸਹੇ ਤਿੰਸਾ ਨੀਕਲੇ
 ਲਮੇ ਤਸਵਰ ਯੇ ਐ ਸੁਨਰਧਿ ਆਕੁਗਾਂ ਨੀਕਲੇ
 ਕਰਮਲਾ ਮੇਂ ਲੋਂ ਲੁਠੀ ਦਵਲਤੇ ਸੁਲਤਾਨੇ ਅਮਨ
 ਭੁਸ ਨਥੇ ਯਾਧੇ ਵਹਾਂ ਗੰਯੇ ਸਭੀਧਾਂ ਨੀਕਲੇ .
 ਐਕ ਫੁਰ ਐਕ ਪੀਸਰ ਐਕ ਯੁਲਾਮ ਐਕ ਭਾਧਿ
 ਫੋਨ ਕੁਕੁੰਦਰ ਯੇ ਐ ਯਾਰ ਮੁਸਲਮਾਂ ਨੀਕਲੇ
 ਲਾਯੇ ਲਾਯ ਐਕਕੀ ਤੋ ਐਕਕੀ ਰੁਪਸਤ ਕੁ ਗਯੇ,
 ਆਯੇ ਸਾਹੁ ਘੀਮੇ ਮੇ ਫੇਰਾ ਤੋ ਪਰੇਸਾਂ ਨੀਕਲੇ
 ਹਸਰਮੇ ਘਘਸਫੇ ਭਮਭਾ ਕੁ ਕੁਛੇਯ ਐ ਘੁਧਾ
 ਫੇਭਿ ਫੁਲੇਨ ਆਘੁਤੋ ਤੇਰੇ ਦੀਧਫੇ ਸਘ ਅਰਮਾਨ ਨੀਕਲੇ
 ਨਾ ਭਮੇਦੀ ਘਘੁਭ ਹਸਰਤੋ ਫੀਰਮਾ ਘ ਰੀਕਾਂਘ
 ਕਥਾ ਵਾਨ ਯੇ ਰਹਿ ਧੀਨ ਯੇ ਸਥਾ ਸਾਮਾਂ ਨੀਕਲੇ

રતખાહ્યે શહે મઝલુમ કું ચ્યાર મૈલાંકું
 તોલા મીઝાંતો અઘાલતમે તો ચકશા નીકલે
 પર એ થા ફરક કે ફુરઆન કે સીપારે એ
 પારે હાઈ તને રાખ્યિર શીરાવાં નીકલે
 બોલી નંઈનિય એ એ હીનદા કે મુમહારે હોતે
 લારાએ શાહ કે સીનેએ ન પૈકાં નીકલે
 કરકા હાએ શહે દાંકું ન મીલા આહિ કુંન
 દીલસે ઈસ ગમમેં ન કેળી નાલ વ અફગાં નીકલે
 શાહ કું શઉક શહાદત કા જો થા તીફલા એ
 સખ પો અરમાન તહે ખંજરે ખુરરાં નીકલે
 સાશીએ હસર ને ખંચા કલમે અફઝી દખીર
 હશરમે જખ કે તેરા દફતરે ઈસયાં નીકલે

સલામ મુતિસ.

શાહ કે મુજરાઈ કું અંદેશ એ ફરદા કયા હૈ
 પંજેતન વાસતે બખ્શીશ કે હૈ પરવા કયા હૈ
 મુજરે જો દમ ગમે સરવર મેં ગનીમત જનો
 મોમીનો ખીસત કા દુનિયા મેં બરોસા કયા હૈ
 ચલતે ચલતે જો રકા ધોડા તો હઝરતને કહા
 રખલા કહેતે હૈ જસકુ યહી સેહરા કયા હૈ
 જખ ચલે તીર તો હઝરત ને રશકિં એ કહાં
 નવં જવાનો કહો ઈસ વખત ધરાદા કયા હૈ
 અરજં કી સખજે કે સર તેગ તલે ધર દેંગે
 મુમ સલામત રહો આકા હમેં પરવા કયા હૈ
 જુલફિકારે અસદુલ્લાહ જો ખંચી શાહને
 ગઈય એ આઈ તીદા એહ કે ધરાદા કયા હૈ
 હલક કટવા દો જો હો બખ્શીએ ઉમ્મત મનજૂર
 કઉલ છુટપન કા કરો યાદ કે ત્રાદા કયા હૈ

शुभर से कोने थे शाह चर न मेरे सीने पर
 देख तु कोणु हुं मैं तेरा धरिदा क्या है
 मां मेरी कृतीमाह हूँ आप अली नद है नपी
 अरे आलीम मेरे इतने कुं तु समज क्या है
 मर गया हाथ पीसर लाल सा पर हा न की
 जगरे कृतीमा ओहरा का कलेज क्या है
 रात दिन शोक ज़ियारत में येह रहता है मुदास
 अपने मुनीस कुं जुलाते महीं आका क्या है

सलाम रज़ा.

मुजर्राह आलीमां ने शताया हुशेन कुं
 जुलवाडे पानी तक न पीलाया हुशेन कुं
 रोजे दिया जुदाने न आहमद के साम ने
 हरनाकां अय्या देके मनाया हुशेन कुं
 कीस गरमीयां मे धर से नीकाला हज़र हाधक
 क्या धूप में बर्छन ने जलाया हुशेन कुं
 डर ने कहा यही मेरे दील कुं मलाल है
 कर्ज दशते करपला में लाया हुशेन कुं
 आपीदने वज्रत दहन के शाने छीला छीला
 अपना तमाम हाल सुनाया हुशेन कुं
 शीमरे बर्छनकी सारी ज़ुम्मे अयानकी
 रीकर निशाने तोड़ दीयाया हुशेन कुं
 ठीसकुं जुदा न हशर में अजशगा ये रज़ा
 हंश हंश के ठीस बर्छन ने रखाया हुशेन कुं

सलाम दमिर.

मिलने से पंजतन के सलामी जुदा भीला
 आर ज़म जुदा भीला तो हर येक मुददया भीला

ਭੁਨਕੁ ਭੁਘਾਇ ਕੁਰੈ ਸਾਹਿ ਕਰਘਲਾ ਮੀਲਾ
 ਮੁਝਰਾਧਿ ਅਸਮ ਦੀਲਕਾ ਭਿਨਹੀਂ ਧੁਤੀਆ ਮੀਲਾ
 ਐ ਮੁਝਰਾਧਿ ਐਹੁ ਹਸਾਰ ਮੈਂ ਮੁਝਹੁ ਕੁ ਸੀਲਾ ਮੀਲਾ
 ਹਰ ਅਸਾਕੁ ਕੇ ਖਵਤ ਗੋਹਰੇ ਯੇ ਘਲਾ ਮੀਲਾ
 ਕਹਿੰਦੇ ਥੇ ਰੋਝੇ ਕਤਲ ਖੁਦਾਏ ਐਹੁ ਸਾਹਿ ਧੀਨ
 ਕਧਾ ਕਧਾ ਤੇਰੇ ਕਰਮਏ ਮੁਝਹੁ ਮਰਤਘਾ ਮੀਲਾ
 ਕਧਾ ਤੇਰਿ ਨੀਧਾਮਨਾਂਕਾ ਕਰੈਂ ਸੁਕਰ ਮੈਂ ਅਧਾ
 ਧੁਨਏ ਯੇ ਕੁਝਹੁ ਤਲਘ ਕੀਧਾ ਭਿਨਏ ਸੀਵਾ ਮੀਲਾ
 ਪਧਦਾ ਕੀਧਾ ਰਸੁਲਕੇ ਘਰਮੈਂ ਘਟੁਲ ਕੁ
 ਨਾਨਾ ਮੀਲਾ ਤੋ ਤਾਯੇ ਸਰੇ ਅਘੀਧਾ ਮੀਲਾ
 ਭਾਧਿ ਹਸਨ ਸਾ ਖੁਲਕ ਭੁਸਨ ਕੀ ਧੀ ਭੁਸਕੀ ਧੁਮ
 ਘਾਘਾ ਮੀਲਾ ਤੋ ਘਲਕ ਕਾ ਮੁਸਾਕੀਲ ਕੁਸਾ ਮੀਲਾ
 ਅਧਨਘ ਸੇ ਦੀ ਘਹਨ ਮੁਝਹੁ ਹਮ ਸੀਕਲੇ ਕਾਧੀਮਾ
 ਕੁਰਾਧਿ ਹਮ ਸਾਧਿ ਰਸੁਲੇ ਖੁਦਾ ਮੀਲਾ
 ਅਘਘਾਸ ਨਾਮਦਾਰ ਅਮਲਦਾਰੇ ਘਾ ਵਕਾ
 ਲਸਕਰ ਮੀਲਾ ਭੁਸੇਨ ਕੁ ਤੋ ਘਾ ਵਕਾ ਮੀਲਾ
 ਪੀਧਾਸਾ ਕਮੀ ਨ ਧੁਨੇ ਰਘਾ ਧਾ ਭੁਸੇਨ ਕੁ
 ਸੋ ਘਾਯ ਤਿਸ਼ਨਗੀ ਕਾ ਭੀ ਮੁਝਹੁਕੁ ਮਤਾ ਮੀਲਾ
 ਰੋਕਰ ਗਏ ਭੁਸੇਨ ਮੈਂ ਨੀਸਧਾਂ ਸੇ ਘਾਧਿ ਧਘੀਰ
 ਘਾਸੁ ਘਲਾ ਦੀਧਾ ਤੋ ਦੁਰੇ ਯੇ ਘਲਾ ਮੀਲਾ

ਸਲ ਮ ਛਾਵਿ.

ਮੁਝਰਾਧਿ ਪੈਦਾ ਭੁਵਾ ਧਾ ਸਮ ਹਸਨ ਕੇ ਵਾਸਤੇ
 ਐ ਘਨਾ ਅਘਰ ਸਾਹਿ ਤੀਸ਼ਨੇ ਦਹਨ ਕੇ ਵਾਸਤੇ
 ਭੁਦਲਐ ਭਨਤ ਥੇ ਭੁਸਕੇ ਧੈਰਹਨ ਕੇ ਵਾਸਤੇ
 ਮੁਝਰਾਧਿ ਰੰਘੇ ਮਹਨ ਥੇ ਪੰਘੇਤਨ ਕੇ ਵਾਸਤੇ
 ਪੰਘੇਤਨ ਪੈਦਾ ਭੁਸੇ ਰੰਘੇ ਮਹਨ ਕੇ ਵਾਸਤੇ
 ਸਾਹਿਕੀ ਮੀਯਲਸ ਹੋਤੀ ਹੈ ਭੁਸਯਨ ਤੋ ਘਾਕਰ ਖੁਲਦਏ

રાત્રી હૈ ખહરનનિસા શહિ અમન કે વાસતે
 કયા તરાહમ થા નં શીર હમલા કીયા અબ્યાસ ને
 જ્ય અદુ દેને લગે ખેઘિર શીકન કે વાસતે
 એ ફલક અઘનિય કુ કેઊં તુને શીરાયા દરબદર
 માતમે શયખીર કયા કમ થા બહન કે વાસતે
 ખીલઅને શહાના કાસીમ કુ પીનાયા જીસ ઘડી
 ખુબ સા રાએ શહિ બેકમ હસન કે વાસતે
 હિકિ જંખમી જ્ય ગીરા ઘોડે સે ધિને જુતુરાય
 ખાક મરહમ હો ગઈ અખમે બદનકે વાસતે
 એ ફલક ઇનસાફ સે તજવીઝે તેરી દુર હૈ
 ગરદને સજ્જનદ હો તૈકિ રસન કે વાસતે
 આફતો રંજો મુસીબત ઐર તમલીમો રઝા
 પાંચ ચાઝે એહ બને હૈ પંજેતન કે વાસતે
 જ્ય મદીને કુ ચલે આખીદ તો કહેતે થે યહી
 ઘગે મહે મકિગાત હૈ હાલે વતનકે વાસતે
 બે કફન થા લાશએ નઉશા રતમેં એ ફલક
 મોહ છુપાને કુ ન આદર થી ફુલડન કે વાસતે
 બોલે આખીદ અસગરો અકબરતુ હોં શાહપર નીસાર
 ઐર હમ જીતે રહેં રંજો મહન કે વાસતે
 કેદ ઉમરતસે ધલાહી જલદ હાદી હો રહા
 કર દુઆ મકબુલ મેરી પંજેતનકે વાસતે

સલામ.

હાઈ અફસોસ એ હૈદર કી લુટાઈ નગરી
 રાંરો અઘનવ્ય કહી અકબર કી લુટાઈ નગરી
 રતમેં કાસમ કુ સબી જુલમ સે મારે કુશી
 હાઈ ખાલીપને એા અસગર કી લુટાઈ નગરી
 કયા હુવા જુલમો સીતમ આલે પયેમબર કે ઘિષર

અપ ગયા રતમેં વોહ ખેસર કી હુટાઈ નગરી
 આજ ઝોહરા કે પીસર ગુરે ખસર કું મારે
 હાય મઝલુમ ખેકસ કી હુટાઈ નગરી
 હાઈ ઝઈનખ ને પટક સરકું પુકારી રૌ રૌ
 હાઈ નાજુક બદન અનવરકી હુટાઈ નગરી
 મેરા ઉસતાદ કરીમ ઉસકા પીયારા કમતર
 આજ ઈબને અલી સરવર કી હુટાઈ નગરી

સલામ હુશરત.

મુજરઈ રૌનેકી અપ તકરીર કયા ખાસી હુઈ
 અફઝે ઈસયાકે લીઝે તદખીર કયા ખાસી હુઈ
 ઐ અઝાદારૌ અઝાદારી હૌ આઈસી હી સદા
 આજ બઝમે માતમે શખ્સીર કયા ખાસી હુઈ
 ગમકે હાનોંસે મુકૈઈદ હૌ ગઈ મેરી નઝર
 પ્રાઝે ખીતયાઈમેં અપ ઝતજીર કયા ખાસી હુઈ
 મેકરૌં સુરશખ મેરે દીલકે અંદર પડ ગઝે
 વીર હર એક આહકી તાસીર કયા ખાસી હુઈ
 જખકે આઝ કટગઝે ગરદન તૌ ફરમાયા ઈમામ
 તેઝ મેરે વાસ્તે શમશેર કયા ખાસી હુઈ
 શખકું દેખા સુરખ જમા સુખહ કું ખુને હુસેન
 ખાપ ઝઈનખ કી વહાં તાખીર કયા ખાસી હુઈ
 દેખ કર બાઈકું આલુદા બખુદ કહેને લગે
 રંગ ખુસે આપકી તસવીર કયા ખાસી હુઈ
 યા શીકસતા ખાનઝે ઉઝમન યુનાહ કે હાત યે
 ઉસકે દસતે ફઝલ યે તામીર કયા ખાસી હુઈ
 કુશતગાને જુલમ યે આપાદ સારા દશત હૌ
 તા કીયામત મુજકું એહ જાગીર કયા ખાસી હુઈ
 ફૂલ જીકલી શાહકી અદલાહૌ અકબર ખોલકર

કુદસીયાં ખોલે કે એહ તકનીર કયા ખાસી હુઈ
એહ જવાબ આયા કે પોંહયા મનઝીલે મકસુદ કું
કુસતએ શમરીર કી તકદીર કયા ખાસી હુઈ
નાંગે સર બલોમેં ઝઘનિયને કહા એ વાહ વા
સુસતકા કે આલકી તવકીર કયા ખાસી હુઈ
પુને એ હસરત લીખે મુજરે હઝારિં ખુશતર
લેકીન ઇસ મુજરેકી બી તાહરીર કયા ખાસી હુઈ

મુજરા.

જન્નત સે ફાતીમાહ જબ પુર સોઝે ગમ ઉઠંગે
હૈ હાત ઉન્કે દીલપર કયા કયા સીતમ ઉઠંગે
કહેને લંગેગે હૈ હૈઈ કઈસા કીયા ખુદયા
અઝ તરફએ યેઝીદા કયા કયા વહમ ઉઠંગે
ખેડે સે આફે કહેવે પુર સોઝ ઝૈર ગમ સે
હૈ હાત ઉન્કે સીર પર કયા કયા જુલુમ ઉઠંગે
દુનિયા સે મુહ કું મોઘ કરને મકાન જન્નત
તાઝીમ કું આઈ ખેડા તેરે ઉમમ ઉઠંગે
જન્નત મને મલાયેક કરતે હૈ આરઝુ સખ
એકજા નીશીશત હોકર મુલકે વોહમ ઉઠંગે
મીલકર શીશીશતે સારે ખુલ કરતે હાઈ હૈ હાત
ઝાલીમ કું હૈગા દોઝખ જન્નત મેં કમ ઉઠંગે
મુજરે હકુમા હશીલા મેં અબદુર રહીમ રા રા
દોઝખમેં ઝાલીમેં પર હરદો અલમ ઉઠંગે

સંલગમ હુસારત

મુજરઇ સખ કટ ગએ ખીમાર બાકી રહે ગયા
તપ નીદા એક ખેકસો બે વાર બાકી રહે ગયા
યાને વેહ ઝહીજુલઅબ્બા ઇબને હમીને મુજરુખા

ਜੁਰ ਅਸ਼ਮੇ ਡੈਦਰੇ ਕਰਰਾਰ ਆਕੀ ਰੇਹ ਗਯਾ ,
 ਉਠ ਨਹੀਂ ਸਕਤਾ ਥਾ ਘੀਸਰਸੇ ਨਕਲਾਤਕੇ ਸਘਘ
 ਚਸਲੀਐ ਪੋਹ ਨਾਤਵਾਂ ਲਾਘਾਰ ਆਕੀ ਰੇਹ ਗਯਾ
 ਚਸਿਰਾਹ ਕੁਲੇਥਾ ਥਾ ਆਪੀਏ ਫੇਘ ਅਪਨੇ ਹਾਲਕੁ
 ਕਾਰ ਕਰਦਾ ਮਰ ਗਐ ਯੇਕਾਰ ਆਕੀ ਰੇਹ ਗਯਾ
 ਫੇਘ ਕਰ ਤਉਕੇ ਗੀਰਾਂ ਕੁ ਸਰਯਘਾ ਕਰਕੇਹ ਦੀਯਾ
 ਮੇਰੇ ਗਰਦਨ ਤੇ ਲੀਐ ਐਹ ਘਾਰ ਆਕੀ ਰੇਹ ਗਯਾ
 ਘਾਪ ਘੋਰ ਆਖਿ ਮੁਖੇ ਮੇਧਾਂ ਮੇਂ ਜਾਂਗਾਹ ਤੇ
 ਗਮਸੇ ਪੇ ਯੋਗਮ ਫੁਐ ਗਮਘਾਰ ਆਕੀ ਰੇਹ ਗਯਾ
 ਅਸਪ ਸਾਹ ਕੁ ਪੁਸ਼ਤ ਆਲੀ ਫੇਘ ਕਰ ਕੇਹਨੇ ਫਗਾ
 ਮਰਗਯਾ ਰਾਕੀਘ ਮਗਰ ਰੇਹਵਾਰ ਆਕੀ ਰੇਹ ਗਯਾ
 ਕੁਟ ਗਐ ਯੇਸ਼ਾ ਘੀਰਾਦਰ ਆਲੀਮਾਂਤਿ ਛਾਤਸੇ
 ਗਮਭਧਾ ਐਹ ਕਾਛੀਯਾ ਘੁੰਘਾਰ ਆਕੀ ਰੇਹ ਗਯਾ
 ਐਕ ਘਥੇਕ ਮਾਰੇ ਪਤੇ ਹੈ ਹਾਛਰੇ ਅੰਗੇ ਘਲੇ
 ਕਾਛੀਕੁ ਐ ਜੰਨਸੇ ਯੇਝਾਰ ਆਕੀ ਰੇਹ ਗਯਾ
 ਘੀਘੀ ਭਧਨਘਨੇ ਕਹਾ ਸੁਘ ਵਾਰੀਸੇ ਮੇਂ ਵਾਛਿ ਗਮ
 ਐਕ ਵਾਰੀਸਾ ਆਪੀਏ ਅਘਰਾਰ ਆਕੀ ਰੇਹ ਗਯਾ
 ਘਸਕਰ ਐ ਹਸਾਰਤ ਰੇਹ ਆਲੀਮ ਨ ਪੇ ਮਝਲੁ ਮ ਘੀ
 ਨਾਮ ਉਨਕਾ ਘਲਕ ਪਰ ਚਝਹਾਰ ਆਕੀ ਰੇਹ ਗਯਾ

ਸਲਾਮ ਹੁਸ਼ਰਤ.

ਹੈ ਸਲਾਮ ਉਸਪਰ ਜੋ ਉਭਰਤ ਕੀ ਰੇਹਾਛ ਕਰ ਗਯਾ
 ਥਾ ਧਕੀਂ ਸੁਸ਼ਕੀਲ ਕੁਸ਼ਾ ਸੁਸ਼ਕੀਲ ਕੁਸ਼ਾਛ ਕਰ ਗਯਾ
 ਸਰ ਦੀਯਾ ਧਰ ਘੀ ਧੁਟਾਯਾ ਸੁਯਮ ਆਲੀਮ ਕੋ ਸਾਹ
 ਆਸੀਧਾਂਕੀ ਅਲਗਰਝ ਹਾਜ਼ਤ ਰਵਾਛ ਕਰ ਗਯਾ
 ਥਾ ਕੀਯਾ ਚਕਰਾਰ ਸਰ ਹੇਮੇਕਾ ਜੋ ਅਵਲਾਹ ਸੇ
 ਆਪੀਰਸ਼ ਸਰ ਹੇਕੇ ਵਾਹੇਕੀ ਵਝਾਛ ਕਰ ਗਯਾ
 ਮਰਹਘਾ ਐ ਸੁਧੇਰੇ ਕਉਨੈਨ ਤੁ ਚਕਰਾਰ ਪਰ

ઉઠ્ઠતને આસી કી સર દેડે બલાઈ કર ગયા
 ઝાલીમેને ઉઠ્ઠકે આણેતકું તકલીફ દી
 લા મકાં તક જોડે એક દમમેં રસાઈ કર ગયા
 એસે સચચે ભી કહીં દેખે હો યારો ઉમર મેં
 કવલ પર અપને જો આખીર જાં શીદાઈ કર ગયા
 ઝાલીમે એ દીન એ હસરત નથા શીરઝાંસે કમ
 પંજ રોઝાહ ઝીસતમેં પો ભી જુદાઈ કર ગયા

મુજરા.

કરખલમેં જમ ગીરા પીસરે મુરતુઝા અલી
 ખેતુર હો ગચ્ચે સેહરે મુરતુઝા અલી
 પીવાસો લમેં ફરાત પે જુસદમ ગીરા હુમેન
 કવસર સે ઉડ ગચ્ચે નઝરે મુરતુઝા અલી
 એક તનસે સીર તો કાટે હૈં દોતેગ ઝમસે
 હલકુંમ શાહે દીનો ઝરે મુરતુઝા અલી
 યાહુઅ સરનગુ કી કમર સીધી શીર હુષ
 કમ રામત હો સકે કમરે મુરતુઝા અલી
 ઝમનઅ કે કેદ હોનેસે એ આહ કયા કહું
 એક દુદ આ ઉઠા ઝખરે મુરતુઝા અલી
 અસગર કે તીરકી દે ખુદા દાદ જખ તલગ
 જખરહે હૈ તીર દર જગરે મુરતુઝા અલી
 અખખાસ કે ખોએ જો કટે તેગ જુમ સે
 હુખા અલુમેં હાય ગઝખ સરે મુરતુઝા અલી
 ઉસ નઉ જવાં કે ટુકરે કરે તેગ જુલમસે
 હૈ હૈ ગઝખ જો પીસરે મુરતુઝા અલી

સલામ મુસતાક

કયા કહુ ઝખમી સલામી સરે ઝરવર પરકા
 યાદ હૈ લોહ ટપકના મુજહે અંજર પરકા
 કટ ગયા પહેલે હી સીજદે મેં સરે સીખતેલ રસુ

ਭੇਡ ਨ ਗੀਰਜਯੇ ਕਲੰਸ ਦੀਨਫੇ ਮੀਮਘਰ ਪਰਕਾ
 ਫੁਕਰੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ਭੁਗਰ ਭੁਗ ਥਡੀ ਆਤਾ ਹੈ ਯਾਦ
 ਹਾਥ ਭੁਲਮੋ ਸ਼ੀਤਮ ਉਸ ਸਾਫ਼ਯੇ ਮਾਹਸ਼ਰ ਪਰਕਾ
 ਦੇਖ ਜੇਯੋ ਪ ਸਰੇ ਸਾਹ ਪੀਰਾਨਾਹ ਆਯੁ
 ਬੋਲੀ ਅਮਮਾ ਭੁਵਾ ਕਯਾ ਸਰੇ ਸਰਪਰ ਪਰਕਾ
 ਕਾਧੀਮਾਹ ਔਹਰਾ ਜੇ ਗੋਦੀ ਮੇਂ ਘੀਲਾਯਾ ਭੁਸਕੁ
 ਘੀਸਤਰਾ ਆਯੁ ਮੀਲਾ ਉਸਕੁ ਸ਼ੈ ਕੰਕਰ ਪਰਕਾ
 ਸਪ ਆਤਾ ਥਾ ਪਡਾ ਆਕ ਪ ਸੁਆ ਬੋਹ ਤਨ
 ਸਾਧਾ ਕਰਤਾ ਭੁਯੇ ਭੁਘਰੀਲ ਥਾ ਸਾਹਪਰ ਪਰਕਾ
 ਅਰਮ ਮੁਥਾਕ ਕੀ ਹੈ ਹਸ਼ਰ ਮੇਂ ਭਮੇ ਕਉਸਰ
 ਲੇਮੀ ਸਦਫੇ ਮੇ ਮੁਯਹੇ ਅਰਮਯੇ ਕਉਸਰ ਪਰਕਾ

ਸਲਾਮ ਅਨਿਸ.

ਨੀਸਧਾਂ ਤੁ ਹਰ ਐਕ ਦੀਫਯੇ ਘੀਨਾ ਹੈ ਹਮਾਰਾ
 ਹਰ ਅਸ਼ਕ ਸਲਾਮੀ ਦੂਰੇ ਧਕਤਾ ਹੈ ਹਮਾਰਾ
 ਕਾਧੀਲ ਸੇ ਨਾਘੀ ਡੇਹਨੇ ਥੇ ਕਰ ਕਤਲ ਨ ਧਸਿਕੁ
 ਐ ਸ਼ੀਮਰ ਐਹ ਸੁਘਘੀਰ ਨਵਾਸਾ ਹੈ ਹਮਾਰਾ
 ਆਖਾ ਗਯਾ ਸਭਯਾਦ ਕਾ ਆਯੁ ਤੋ ਪਾ ਆਲੇ
 ਅ ਸ਼ੇਰੇ ਘੁਫਾ ਹਾਲ ਐਹ ਪੇਂਹਵਧਾ ਹੈ ਹਮਾਰਾ
 ਸਾਹ ਨਾਰੀਧਾਂਸੇ ਕਹੇਤੇ ਥੇ ਅਸਗਰ ਕੁ ਦੀਘਾ ਕਰ
 ਅਧਧਾ ਐਹ ਕਥ ਰੋਜ਼ਕਾ ਪੀਧਾਸਾ ਹੈ ਹਮਾਰਾ
 ਲਾਥੇ ਅਲੀ ਅਕਘਰੇ ਕਹਾ ਸਾਹਸੇ ਕੇ ਆਘਾ
 ਸੀਨੇਸੇ ਕਲੀਯ ਨੀਕਲ ਆਧਾ ਹੈ ਹਮਾਰਾ
 ਭਾਕਰ ਸੇ ਕਹਾ ਸਾਹਨੇ ਦੀਘਾ ਕਰ ਕਥ ਲਾਥੇ
 ਐਹ ਆਧ ਐਹ ਘੇਡਾ ਐਹ ਭਲੀਯ ਹੈ ਹਮਾਰਾ
 ਸਾਹ ਕਹੇਤੇ ਥੇ ਸੇਰਾਘ ਤੇਰੀ ਤੇਗ ਨ ਡੇਗੀ
 ਐ ਸ਼ੀਮਰ ਗਲਾ ਆਹਸੇ ਸੁਘਾ ਹੈ ਹਮਾਰਾ

ਜੱਧ ਉਝਰੇ ਧੁਨਾ ਕਰਨਾ ਥਾ ਫੁਰ ਕਹਿੰਦੇ ਥੇ ਰਾਯਪੀਰ
 ਮੈਂ ਫੁਰ ਤੂ ਹਮਾਰਾ ਹੈ, ਹਮਾਰਾ ਹੈ ਹਮਾਰਾ
 ਕਧਾ ਅਭਿਕੁ ਹੈ ਮਾਹਿਕੁਰ ਕਾ ਅਨੀਏ ਭੁਗਰ ਅਭੁਗਰ
 ਅਯ ਨਾਮ ਧੁਲਾਮੇ ਮਹਿ ਵਾਲਾ ਹੈ ਹਮਾਰਾ

ਸਲਾਮ ਅਲਿਕ.

ਸਲਾਮ ਉਸਪ ਜੋ ਫੁਲਾ ਘਨਾ ਥਾ ਰਨਕੇ ਲੀਐ
 ਟਪਕੇ ਅੰਸੁ ਥੇ ਸੇਹਰੇ ਤਨੇ ਫੁਲਹਨ ਕੇ ਲੀਐ
 ਸਕਰ ਮੇਂ ਰੇਹਨੇ ਥੇ ਹਰਦਮ ਜੋ ਧਾਦ ਸੁਗਰਾ ਕੀ
 ਫੁਸੇਨ ਰਾਨੇ ਥੇ ਹੋ ਹੋ ਪਹਰ ਵਾਨ ਕੇ ਲੀਐ
 ਜਨਾਮੇ ਹਕਸੇ ਉਸੇ ਫੁਲਕਐ ਮੇਲੀਸ਼ਾਨ ਮੀਲਾ
 ਹਮਾਰ ਹਛਕੇ ਪੋਹ ਮੋਹਨਾਹ ਹੋ ਕੁੰਨ ਕੇ ਲੀਐ
 ਗਜਮ ਹੈ ਮਾਰੇ ਢੁਰੀ ਆਖੀਮ ਉਸਕੇ ਛੋਟਾਂ ਪਰ
 ਨਾਪੀਨੇ ਘੋਸਾ ਫੁੰ ਉਸਕੇ ਕਮੇ ਹੋਹਨ ਕੇ ਲੀਐ
 ਢਕਾ ਥਾ ਵਾਦਾ ਜੋ ਅਘਪਨ ਮੇਂ ਮਾਰੇ ਜਾਨੇ ਕਾ
 ਗਲਾ ਕਟਾ ਦੀਧਾ ਆਪੀਰ ਉਸੀ ਸਯੂਨ ਕੇ ਲੀਐ
 ਦੀਆਧਾ ਕੁਲੀਮਾਹ ਨੇ ਜੱਧ ਫੁਸੇਨ ਕਾ ਕਾਸ਼ਾ
 ਅਰੀ ਮੇ ਘੋਸੇ ਹਰ ਅੇਕ ਉਸਕੇ ਅਘਮੇ ਤਨਕੇ ਲੀਐ
 ਅਲੀਕ ਉਨਕਾ ਅਦਾ ਕੀਯਾਏ ਛੋਨੇ ਕੀਰ
 ਘੁਲਾ ਨੇ ਦੀ ਹੈ ਅਧਾਂ ਮਹੇ ਪਾਨੇਤਨ ਕੇ ਲੀਐ

ਸਲਾਮ ਝਕੁਰ.

ਜੁਝੈ ਮੁਜਰਥ ਉਸ ਸਾਹ ਕੁ ਸੀਤਮਗਰ ਪਾਨੀ
 ਉਸਕਾ ਹੋ ਤੀਸ਼ਾਨ ਕਮੇ ਹੋਘ ਕੇ ਕੁੰਨ ਪਾਨੀ
 ਧਾਦ ਕਰ ਪੀਧਾਏ ਕੁ ਰਾਯਪੀਰ ਕੇ ਤੂ ਅਸਾਕ ਘਲਾ
 ਆਹਨਾ ਕਉਸਰੇ ਤਸਨੀਮਏ ਹੈ ਗਰ ਪਾਨੀ
 ਪਾਨੀ ਪਾਨੀ ਹੋ ਅਪੀਯਲਤ ਸੇ ਨ ਕੇਭੀ ਕਰ ਢਰਧਾ
 ਸਾਹ ਕਾ ਜੱਧ ਨੇ ਕਮੇ ਘੁਰਾਕੇ ਕਰੇ ਤਰ ਪਾਨੀ
 ਰਹੇ ਤੀਸ਼ਾਨ ਅਸੇਫੁਕਲਾਹ ਕਾ ਕੁਰਾਨੇ ਅਕਸੇਸ

દુશમનોં કે પીએ ગાઝી ખરો લરાકર પાની
 રસમ હૈ સયાદી મેં ખીયાહ દુલે કું પીલાતા રાખત
 ન હુવા કાસીમે નઉશાહ કું મયરસર પાની
 અપને આંખોં સે છીડકે યે બહાકર આંસુ
 હર ગુલે અખમ પ અખખાસ કે સરવર પાની
 આ એહ મનઝુર ન હો ઉઝમને આસી પ અઝાખ
 પીતા કસ તરહ સે વોહ જને પયમખર પાની
 કહેતા થા મૈ નહું સેરાખ બલાસે લેકીન
 એહ પડે આતશે હોં અખ પ સરાસર પાની
 એ ઝકર હૈ ગમે રાખખીર મેં રોતા ગરદ
 અખરસ એહ જો ખરસતા હૈ ઝમીં પર પાની

સલામ ગોયા

જસ વખત સરે રાહિ શહીદાં નઝર આયા
 એહ રમે હરમ મુજરહ તુફાં નઝર આયા
 દીલ ટુકડે હુવા યાદ મુજહિ આ ગયા આખીદ
 જસ વખત કોઈ ચકિ ગીરેખાં નઝર આયા
 મેંહદી કે ધવઝ હાથોંમેં દુલે કે લગે અખમ
 આલુદએ ખું પંજએ મરજન નઝર આયા
 રોતે યે સભી રૂખ કે લાશા રાહિ દીકા
 જુઝ અખમે બદન કોઈ ન ખનદાં નઝર આયા
 સજ્જાદ કા એહ હાલ હુવા આપ કે ગમ મેં
 દામન નઝર આયા ન ગીરેખાં નઝર આયા
 રાહ કહેતે યે યાકૂબસે હુસુક તો મીલાયા
 લેકીન ન હમારા મહે તાપ્યા નઝર આયા
 જો અખમ થા સો ગુલકે રૂબીરા આહ થા ખાંદ
 સરવર કા તને પાક ગુલીસતાં નઝર આયા
 મેઝોં મં ગીરા રૂખ કે અકબર કું રાહિ દીન

करम ने लगे सेरे नीसतां नजर आया
करता हूं जया शहक़ रीता हूं मैं दीन रात
गया मेरे जपसीअ का येह साभां नजर आया

सलाम मुसि.

ये मुजरर्ध गया सरै सरवर कहां कहां
कुरआं लीये शीरे है सीतमगर कहां कहां
मुसलीम के लाउलों कुं न छोडा अजल ने हाथ
छुप। शीरे शाह ये कसो मुजतर कहां कहां
काये में भी न कीमलये दाकु अमां भीला
पोहये अरांये कतल सीतमगर कहां कहां
कहेते थे शाह शीरे नाप्याया तो आपकु
आये है जपम ये अली अकबर कहां कहां
कहेते थे शाह है येह सहर आपसी सहर
लेनये हमकु हेये मुकदर कहां कहां
कहेतीथी मां भीले असगर न साही ज्यो
हूं उह आर्ध नडे दशत में मादर कहां कहां
सज्जनद कहेते थे मेरी कीसती तप्याह है
या रय तोकका लंगर का लंगद कहां कहां
आया तो सर कटकि हूये नेहर जुं गरक
धनसाइ कर इका तेरा अजर कहां कहां
शेहशे में जंगलोंमें पहांडो में दशत में
पैदल गये है आपाहि मुजतर कहां कहां
यांने जुतनमें दशते अता में नतार में
महकी है ज्यो काकुले सरवर कहां कहां
काये में करजला में मदीने में शाम में
शेह है शाह कु अर्धनये मुजतर कहां कहां
सकून में हुनैन में अकबर में अकर में
अमकी अलीकी तेगे दुपैकर कहां कहां
हुअमे अरअमे नअअ की अअमे अकर में

દેખો મદદ કું આંતે હૈં હૈદર કહાં કહાં
 દીલમેં જુગરમેં સીનએ પુરખુમેં જનમેં
 ડુબા હૈ એક ગમકા એ નસતર કહાં કહાં
 મશહદ મેં કરબલા મેં નજદ મેં મદીન મેં
 ખાખરે ચુલે રીયાઝે પયમખર કહાં કહાં
 સોહરામેં કતલ ગાહ મેં રેતી મેં નેહર મેં
 ટપકા હૈ ખુને સીખતે પયમખરે કહાં કહાં
 અફલાક મેં ઝમી મેં હવા મેં બહાર મેં
 ખર પા હૈ એક માતમેં સરવર કહાં કહાં
 ચોખે સનમ મેં કીલ્લેકે દર મેં દરખત મેં
 લટકા હૈ શાહ કા ફરકે મુતાહર કહાં કહાં
 સનદુક મેં તનુર મેં ઝીનદાં મેં શામ મેં
 રખખા હુસેન કા સરે અનવર કહાં કહાં
 કુકે મેં સોહરા શામમેં રૂમમેં દીમશક મેં
 આલે નખી શીરે હૈં ખુલે સર કહાં કહાં
 મુનીસ તેરે સખુન કી હુઈ સમજલત મેં હુમ
 તેગે ઝખાં કે ચમકે હૈ જવહર કહાં કહાં

સોઝ.

શાહિ ઝમાને આવવલો આખીર હૈ ફાતીમાહ
 પાકીઝા એહ મુનઝઝાહ વ તાહીર હૈય ફાતીમાહ
 હર રંજોય ગમ મેં સાખીરે શાકીર હૈય ફાતીમાહ
 એકઝાં મીયાને ખાતોનો ઝાહીર હૈય ફાતીમાહ
 હોનુ તરફ સે કદર હૈ અફઝલ ખતુલ કી
 ઝઉજ ખુદકે સેરકી ખેટી રસુલ કી

સરશિયા દીલરેશ.

સલામ કરનેકું જબ શાહિદીકું આઈ કઝા
 અદબએ ખોલી કે આઘ બાદશાહિ હર દુસરા
 નેરે મે મુજરેકું આઈ હું બારઝાએ ખુદા
 વલે દીઘ હૈ મુજહે હકને તુજ રઝા પ રઝા

એ તાકત સતે મરા તા કે સર બજાં બાં આતમ
 તુર્ક હામી પે ખુદાં મન ગુલામે ફરમાનમ
 હુવ થા જીસ ઘડી હકમે ખુદાએ રખમે જાલીલ
 દલીલ ખામ મેં ફરજંદ કે એહ દેખે ખલીલ
 મેં અપને જાદ કે લીએ હો ચુકા થા વાંછી કતીલ
 જો લેકે પોંહયા થા તોહકા નજાતકા જીખરીલ
 ખરાએ હકકો નખી જીવન ખુદ નીશાર કુનમ
 કત્રાએ એ રઝા હરદમ હાખતીયાર કુનમ
 કહા હમામને ઉસ દમ કઝા કુ એ તકદીર
 મેં હું ગુલામે ખુદાવંદે કીખરીયા વ કદીર
 હાં જો હું એહ મેરે આલ સખ સગીરે કખીર
 અગર એ હોવંમે હસ દશતે કરખલા મેં અસીર
 ખરે દો દીદએ મન અમરે હક બજા આરેમ
 અકીન ખંજરે તકદીર રા સત્રાવારેમ
 એહ કહેકે ઉસ શહે કઉનહનને ગુકાયા સર
 ચલાયા શમરે લખનને સીતાબ હો ખંજર
 અલમસે પડ ગયા આલમ મેં શીરે ગુલ યકસર
 હુવા થા તીશને દેહન હામને સાકીએ કઉસર
 બખાંદ આં મહે દી કલમએ શહાદત રા
 અદા નમુદ દમે આખેરી હાયાદત રા
 અમ આગે બશ કરે દીલરેશ હસ અલમકા બખાં
 જો ગુઝરી ઉનપ મુસીબત હૈસખ જહાં પે અયાં
 જો તન હૈ ખાક પે તરપે તો સર બગેકે સનાં
 હું સર કુ પીરતે જીનો મલક બશીરે શીયાં
 હઝાર રાહમતે હક બાર બાર તને એ મુદામ
 એ લખ દરદ સરસ રા એ લખ હઝાર મલામ

મરશિયા.

જેસ ધડી આઈ મોમીનાં રાજે કીયામત હોઈગી
 સીમકા અસમાં ઝમી કૃષ્ણાદ સાખીત હોઈગી
 સખ કુ દીદારે ખુદા અહમદ કી જીયારત હોઈગી
 પહેલે પુરસીશ સખમે આવલ એહ ધખાદત હોઈગી
 જો કે કાશીર હૈં ઉનહોકે તૈં ખીજલત હોઈગી
 દીનદારાં કુ મહમદ કી શકાઅત હોઈગી ૧

આકતાખ જખ સવા નેઝરે આજ્ઞયગા સુન
 હોગી ગરમી ઇસતરાહ જલને લગેગા તન બદન
 અરક સખકે તનમે છુટેગા વહાં સખ એહ સખુન
 ઉસમેં ચોતે ખાવેંમે મીલકે બહમ રાખ મરદો ઝન
 જો કે કાશીર હૈં ઉનહોકે તૈં ખીજલત હોઈગી
 દીનદારાં કુ મહમદ કી શકાઅત હોઈગી ૨

તખ ઉસ આતશ મેં એક શાયા મા નીકલકર જાઈગી
 શીર ઉસ સાએ કે તલે હક સખકે તૈં ખુલવાઈગી
 લીન શીરકે સખકે વહાં શીર એા જુદા કરવાઈગી
 અહલે ઇમાં ઔર મુનારીક કાશીર કોઈ કહેલાઈગી
 જો કે કાશીર હૈં ઉનહોકે તૈં ખીજલત હોઈગી
 દીનદારાં કુ મહમદ કી શકાઅત હોઈગી ૩

તખ વોહ શીરકે લીન ઉસ સાએ તલે આજવેંગે
 શીર એા શીરકે લીન ઉસ સાએ કે વહાં હો જલેંગે
 કુવાં કાશીર પર હો ઔર આતશ મુનારીક ખાવેંગે
 આહલે ઇમાં જીતને હૈં સખ ગુરમેં મીલજનેંગે
 જો કે કાશીર હૈં ઉનહોકે તૈં ખીજલત હોઈગી
 દીનદારાં કુ મહમદ કી શકાઅત હોઈગી ૪

બસ કહાં તકે કીયામત, કા બયાં બાલે જમાલ
 રાત દીન કરે વીરહ કબમેહ કા પુ દીલમે કીસા કાલ

तय हशरमें पवि अदलाह औरि महमद का जमाज
 राज माहशर में आखी हामी है तेरा कर भीयाज
 जो के काशीर है उनहुँके तैं भीजलत होधगी
 दीनदारों कु महमद की शंकाअत होधगी ५

भरसिया.

रावी ने धुं लीआ है रीवायत हुसैन की
 समयमें है सयर शुकर सभावन हुसैन की
 करने है कहर गुरु नकायत हुसैन की
 नीकली सवारी जय अजीयाकत हुसैन की
 था शोर डान देवे शीकाकत हुसैन की
 है आन करयलामे शहादत हुसैन की १

हमराह अपने लेके आहरे रशिकी यात्रे गार ।
 नीकला रजा प राजी हो पोह गुरुद्वारा सवारी
 अपने अलमकु थामे थे अयआस नामदारः
 है उँतें जाये अकयरा कासी में छीले रीगार
 करने हुँये अहम आ ताअत हुसैन की
 है आन करयलामे शहादत हुसैन की २

थे अंक हजार नवसहो नवद अदन प वार
 धोउ प उगमगा ता था पोह गरामे शाह सवार
 करताया नजर सुखे कलक देअ आरपार .
 कुय गम नहीं है मुलकु जोडित पुश डं कीरहेवार
 बडला उसी में होवे सम्पादत हुसैन की
 है आन करयलामे शहादत हुसैन की ३

असगर हुवा सखीद तो कुय ना कहे हुसैन
 कासम हुवा सखीद तो कुय ना कहे हुसैन
 आकर हुवा सखीध तो कुय ना कहे हुसैन की

सय धर हुवा सहीद तो कुन ना कहें हुसेन
थी उममते नुप्री प हुनायत हुसेनकी
है आन करपलामे सहोदत हुसेनकी ४

पेलेह था उस धिमाभकपुसीअउमे सर कटा
पीये नमानयोका फी था तनसे सर गुहा
धितनेमें सुल करश से ता अरस तक हुवा
हुसी हुनी नमोअ प मैदान करपला
सोते छी सर कडाई नमान्यत हासेनकी
है आन करपलामे सहोदत हुसेनकी ५

नेऊपे सर कडा था वहां बिस शहीदकी
तकरीर हय अयांसे कलामे मजुदकी
करमाये येह नीशानी हेध निकने शहीदकी
धुडुडोहा की आन सय हमने छदकी
या रण पु कर कपुल धपादत हुसेनकी
है आन करपलामे सहोदत हासेनकी ६

पलहार कीया अयां कंरे अहसे हरमका गम
करतीथी अमम सुपराया अशम सोय नम
रेते हंय नारा अरके अनिधामे दमपदम
बिस वकतका अयां कीया जता नही रकम
सर पीटा यादे याद कर आदत हुसेनकी
है आन करपलामे सहोदत हुसेनकी ७

सोच.

जय आये आहसे पधित पयमपर मदीने मे
परपा दुपारा हो गया माहशर मदीने मे
गुमपनीश मे आया रेअये सरवर मदीने मे
हीरते थे सूरि लोगे खुले सीर मदीने मे

बुटा हुआ जो करीला आया हुयेन का
कीमतने दाग मयकु दीयाया हुयेन का

सी.अ.

जय के अय्यास ने की जंग सीतभाइसे
हाथ जय बितके कलम हां गये तलवारसे
दांतमें मशक लीये कहने थे 'जु' आइसे
हो गया सुरज अलम बहुत के सय दहाइसे
जय कहर याहो मेरा जुन पहान्यो लोगो
तीर धिस मशक प लेकीन न लगायो लोगो

सी.अ.

जय मशक भरकर नहरसे अय्यास गात्री घर यले
येक जमे कयजर भर लीया और नहरसे हथिहर यले
हमजा यले जकर यले हमराह पधमपर यले
मधदां का रसता रेकने कुंकर के बसकर यले
आध बटा ठिस कुंजकी काला अलम ओले हुये
अय्यास पोहये शेर से तेगे दौधम तोले हुये
शामी जो थे नामी यरे नीकसे है नारा भार कर
कहने लगे अय्याससे मधदानमें बलकार कर
गुरमरद है तु अम जवां धपरा नज कुंय वार कर
मधदां में उठकर सामने शेरसे आये चार कर
गर जंगकां यारा नही हतयार अपने जल है
हमकु अलम है मशक है तलवार है और दाहल है

सी.अ.

जय हुये आजमे सुनारात दाहाहत कासीम
गुहकके सुनरा कीयां शाह कु हुये रजसत कासीम

अढे तात्रीये असह गुरमते शवकते कासीम
इति आधा प अले खेर की सुरत कासीन
गुल पडा लढनेकु इरअदे हसन आता हय
बापसे लढनेकु ऐक तीशनेह देहन आता हय

सोझ.

गुमरे मनत्रीले तसलीमो रआ मुशकिल हय
मेहल है छशके अशर छशके अुध मुशकिल हय
अनके इतये हय सीवा उनये सीवा मुराकिल हय
मेह इकत अमर हुवा कालीमाह के जनीये ।
मुशकिले अतनी पढे काटी सय आसानीये

सोझ.

ऐक रेश जनाये हसन व हजरते रायपीर
नानाये असह शक्ति यही करते थे तकरीर
कुरआन मे रकम गरये है हम दानुकी तकसीर
पर आपकु मनगुर मोहित कीसकी हय तवकीर
हरमाये के तुम मानीये कुरआन हो दोनो
बबलाह के मुज नाना के तुम जन हो दोनो

सोझ.

हेअ मत नरगीये पीमार अहार गुलशन
हय येह सय नकशे इना नकशो नीगार गुलशन
मुजहकु जाता नहीं अुश रंग उमर गुलशन
हय हवस अुल अुले शछा पे अुमार गुलशन
आगीयुं ये हय छटा आगे पयेअपर रनमे
इतरये आये कवसरये हय अुले तर रनमे

ਮਰਸਿਆ.

ਮੁਝਰਾ ਹੈ ਉਸੇ ਖੋਲਾ ਨੇ ਮਾਹਯੁਐ ਖੁਦਾ ਫੁੰ
 ਕਰਕੇ ਅਲੀ ਆਲੇ ਨਾਮੀ ਸਾਢੇ ਵੀਲਾ ਫੁ
 ਧਾਰੇ ਮੈ ਸਾਢੇ ਹੋਨੇਕੁੰ ਤੈਧਾਰ ਅਤਾ ਫੁੰ
 ਸਰ ਫੋਨੇਕਾ ਫਕਰਾਰ ਖੁਦਾਸੇ ਮੈ ਭੀਯਾ ਫੁ ੧

ਧਰ ਮੇਰਾ ਮੇਰੇ ਰੁਖਰੇ ਤੁਮ ਲੁਟ ਲੇ ਨਾਐ
 ਅਮੇਕੁ ਮੇਰੇ ਯੁਲਮਸੇ ਤੁਮ ਆਗ ਨ ਲਗਾਐ
 ਸਰ ਕਾਟ ਕੇ ਮੇਰਾ ਅ ਸੀਤਮ ਨੇਐ ਬਢਾਐ
 ਨੇ ਆਏ ਕਰੇ ਤੁਮਕੁ ਅਦੀਲ ਫੁਕਮ ਦੀਯਾ ਫੁ ੨

ਹੇ ਭੀਲ ਮੁਝਹੇ ਤੁਨ ਤੋ ਮਦੀਨੇਸੇ ਯੁਲਾਐ
 ਨਗਲ ਮੇ ਗਲਾ ਕਾਟਨੇ ਤੈਧਾਰ ਹੋ ਆਐ
 ਆਨਾ ਤੋ ਕਹਾਂ ਪਾਨੀਕਾ ਮੋਹਤਾਨ ਆਐ
 ਐਹ ਭੀ ਨਹੀ ਕੁਝ ਸ਼ੀਕਰ ਹੈ ਸਾਜ਼ੀਰ ਘਰਾ ੩

ਕਰਕੇ ਹੋਕੁ ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਆਗਰ ਕਾਫਲ ਕਰੇਗੇ
 ਮੇਰੇ ਭੀ ਆਗਰ ਐਹਰੇਕੁ ਲਾਫੁਸੇ ਮਰੇਗੇ
 ਧਰਧਾਰ ਸੀਤਮ ਸਰਧੇ ਮੇਰੇ ਲਾਫੇ ਧਰੇਗੇ
 ਯੁਝ ਸੁਕਰ ਖੁਦਾ ਕੁਝ ਨ ਕਫੁ ਆਹਲੇ ਆਯਾ ਫੁ ੪

ਦਮ ਅਧਾਤੋ ਰਾਕਾ ਮੈਂ ਹਰਐਕ ਆਨ ਮਰੇਗਾ
 ਮਰਨਗੇ ਤੋ ਅਧਾ ਉਸਕੇ ਰਾਕਾ ਭੀ ਮੈਂ ਮਰੇਗਾ
 ਐਕ ਆਧਰੇ ਅਸੇ ਤੁਮਸੇ ਨ ਮੈ ਫੇਰਾ ਕਰੇਗਾ
 ਸਰ ਅਧਾਨੇਕੁ ਮੈ ਸੀਨਦਐ ਤਸਅਤ ਮੈਂ ਰਖਾ ਫੁੰ ੫

ਨੇਂ ਹਮਕੁੰ ਸਤਾਨਾ ਹੈਂ ਤੁਮਹੇਂ ਮੁਝਹੇਂ ਸਤਾਐ
 ਦੀਲ ਆਏ ਤੋ ਅਧਾ ਹਾਨਕੁ ਰਸਸੀ ਭੀ ਲਗਾਐ
 ਉਸਕਾ ਭੀ ਨਹੀਂ ਨਾਂਗੇ ਗਰ ਮੁਝਕੁ ਆਕਾਐ
 ਮੈ ਨਾਮ ਪੇ ਅਵਲਾਹ ਕੇ ਅਵਲਸੇ ਆਕਾ ਫੁੰ ੬

गर कीशती मेरी दुखती है आहरे सीतम मे
 आर पेच पोहत आती है दुखने अलम मे
 कुच मेरा पीयाल आता नहीं अयतो अह गममे
 गीर दाय मे मे धराक धलाही के पडा हुं ७

अक शत्रु मुझसे पीयारसे इरमायेथे नाना
 सर काटने आये तो डोछ मुंह न शीराना
 गरदनकु कडा उभने आसीकु छुडाना
 उस आत प मे आन तो तैयार हुवा हुं ८

अ सरव देयाजे अली आर्छि लने महमद
 पे ताजे गुले शनडे पुसताने महमद
 हसरत ली हो कुरबान अ कुरबाने महमद
 कहता है करम कीजये शीददाद तैरा हुं ९

भरशिया.

हुवा जे शेर पुदा आनये पुदा मे कतील
 तो रंग सुअह सीयाहीसे हो गया तपदील
 मे उस धडीकी मुसीबतकी क्या करे तक्षील
 कहा रसुले पुदासे पुकार कर जलरील
 अली शहीद हुवा आन या रसुलुल्लाह
 मदीना हो गया ताराज या रसुलुल्लाह १

मलाहकिं की उवास अकल नहीं कायम
 पुदाका अरस बरजता है क्या कहूं धिसदम
 मया है हकत हलक पर धिमाक मातम
 अभी प खोर कीयामत नमुद है आहम
 गुहडा था आन अली खीजदये धियादत मे
 के मारा आदीये मुलजमने अिन ताअत मे २

अय्य उअ धम्मामकी क्रीया भोलीअये रीयाअतकु
 खुदकि सीजहे में सरपर सहा जराहतकु
 हो दुकरे सर हुवा लेकीन न बुला ताम्मतकु
 गरअ धम्मामकी अय्य हेअअये धम्मामतकु
 अगारये अय्यम क्या सर प वो सीतमवाला
 न बुला सीजहे में सुअहान रयणीयेल आला ३
 पवा है कुहे के मसजुह में कतल हेकि धम्माम
 पीराहर आपका याने अली धम्माम हुमांम
 मै हेअ आया हुं आहवाल सय जहांका तमाम
 कीअ है अपने गीरेयां कु आक आस और आम
 अलीकि मरनेसे दुनिया तमाम गीरवी है
 मै क्या कहुं के जहां पीअ आक डउती है ४

अली मुवा है मदीना तमाम वधरां है
 हर अके आहले मदीना अहे गनमे हैरां है
 अभीसे ता अइलक दरहो गमका तुकां है
 अमेरा पड गया अके लअत दील परेशां है
 मै क्या अयांन कर तुमसे या रसुलुल्लाह
 हुवा है गुरसे आल अलुल्लाह ५

नमाअी कतल हुवा है नमाअ में करयाह
 ओ लार्ध आपका है और है मेरा इसताह
 कीया है इसपर सीतम अपने मलजुमे पेदाह
 अय्य आप जेरे हो जन्नत के पीअ क्या दीलशाह
 सहीह हेकि यला है अभी में गउनेकु
 यलो जताऊ प इसके नमाअ पउनेकु ६

अहे सुनके आक अ सर जय खुदका पैगमबर
 अइशत छोड यला लार्ध लार्ध असता जगर
 कडा अ इहुल अभी तुमने क्या सुनाई अबर

અલીકા મરના કીયામત હે એક મેરે ઉપર
લખને દીતકે પાએકુ અપ્પ ઉખાડા હે
અલીકુ મારા નહીં ધર મેરા ઉખડા હે ૭

મૈ કયા સુનાઈ પુજહે દરદ અપના રહલઅમીન
અલીકે મરને ને મુજકુ કીયા હૈ બસ ગમગીન
કીયા થા ઉસકે તૈ હમને અપના જાએ નિશીન
થા ઉસકે રહેનેસે અઝ બસકે ઉસતવારે દીન
અલીકે મરનેસે બસ મુજકુ ઇઝતરાખી હૈ
મૈંઈ કયા કહું મેરી ઉમતકી અપ્પ ખરાખી હૈ ૮

ઈસાહી શીકરને ગાડા હૈ મેરે દીલમે અલમ
કે મેરે ઉમમતે આસીકા કોન ખાએ ગમ
કરેગા કોન હીદાયતકી રાહસે ઉન પ કરમ
ઝહકે હોવેગા ઇમાને ઉમમત હાએ શીતમ
વોહ રાતે હોવેગે અફસોસ બરકે કીસમતકુ
થા મેરે બાદ વસીલા ઉસહી કા ઉમમતકુ ૯

તખી એહ કહેતે થે આયા મલાહકોંકા હુજુમ
ઉનહાંને સકે ઉઠાઈથી વાહદકુ કી હુમ
એક ઉનમેં ગુર બરાથા જનાંજંએ મઝહુમ
એહ હાલ હેખકે જીબરીલને કહા મગમુમ
ત કુચ બયાન કરે ગમકા યા રસુલ્લાહ
પુકારે અશહદો અન લા ઇલાહ ઇલિલ્લાહ ૧૦

એહ ભાઈ આપકા આયા હૈ ચઢકે ચઉખંટ પર
મલાહકોંને ઉઠાયા હૈ જીસકુ સબ મીલકર
સુના તો ફેકકે દસતાર અપની પૈગમબર
બરેહતા પાસે ગયા હોડ કર એ ખરાત જીગર
કહા ઉતારે જનાંજંકુ હોસ ઉપરસે
કે રાને દીજએ મીલકર મુજહે ખીરાદરસે ૧૧

जनाजा जय तो शीरीशतोने रज्य दीया ज अमी
 ठिहाई आक महमदने शेर कर के वहीं
 और एक तरफ पड़ा लोटता था इड्डल अमीन
 लगाके हात महासनकु यज्ञ कहा गमगीन
 पडे जनाजे प क्या हो अलो उठा बाध
 के बाध आया है भीलने उठा भीलो बाध १२

अै बाध तुमने कीया था बला कुरा कीसका
 के हसित रहसे सीतमने सर प अजम कीया
 अैह पुन तेरा मै अज्य आंसुसे धाड़ंगा
 नीलाड़ंगा तुजके डोमर के आहपर लेज
 मगर मै छोड़ाया तुजपर कसीई उममतकु
 तु आया छोड के कीसपर अहक उममतकु १३

अैह मुनके जय तो अजीने कीया अदयसे सलाम
 कदमकु चुम के कहेने लगा अै अघईअ अनाम
 हुवा हुं आपकी उममत के वासने मै तमाम
 मेरे यतीम ली आअगे शेर उसीके काम
 यकीन जगो गलत अैह न भेन है मेरा
 हसनकु सोंपा हुं शाखीद हुसेन है मेरा १४

अैह भेन करते थे धतने में उहा शेर शीगां
 जो देखने है तो आता है लश्करे दुरां
 तमाम सीन अनामसके आ सरे उरयां
 अैह कहेते आये है वे दुरे सारे गीरया कुना
 छुपाओ मुह के तैं दीब मधुब आती है
 के जाने कतीमाह पीनते रसुब आती है १५

अैह मुनके गोश निशो हा गयि मलायक सय
 तो पीपी क्षतीमाह अैहरा ने वहां उतर करे जय

કેહા જનાઝે પે સર અપના માર કર યા રખ
મેરે થતીમાં કા સાચા ચેહ ઢલ ગયા હૈ અખ
ગઝબ ચે અરઝ કુનમ હાઈ હાઈ રખમે કરીમે
પદર શહીદ શુદા તીફલાંગ શુદનદ થતીમે ૧૬

ઐસ લહુ બરી તસવીરમે કહાં ખુબાર
અલાયા તેગકા કીસને તુમહારે સર પર વાર
કે લાલ હો કે યહાં આએ હો ઐ શાહ સ્વાર
એહ બદલા ખુનકા ચાગીની મૈ બરોઝે શુમાર
મગર જો કામ થા ઉસકા સો કરૂ લીયા ઝાલીમ
મેરે થતીમાં કુખે આસારો કીયા ઝાલીમ ૧૭

બીદા એ હાતીરે ગઈબી હુઈ કે એ લોગો
યહાંસે ઝોહરાકુ જન્નત મેં જલદ પોંચાવો
મેરે શહીદકા તાખુત યહાંસે લેકે ચલો
બડે વીકારમે કૈસર કે આહપર રખ દો
લીજએ બાગ જહાં ખીચ શાને અતહર મેં
નહલાકે સાકીએ કૈસરકુ આખ કૈસરમે ૧૮

એહ મુનકે મરચમો હવવાને બા દીલે પુર ગમ
મનાયા ફાતીમાહ ઝોહરાકુ હર તરાહ ઊસદમ
પુકારા જખ તો શીરીશતોંકુ આહમદે અકરમ
કે હુકમ રખકા બજા લાએ હેકે તુમ બાહમ
એહ ખાત મુનતેહી ઉસ વખત આતકર મલકુત
લીજએ અહમમે કૈશર પ રખ દીયા તાખુત ૧૯

ન લાયા આપ મહમદ ને ઉસકુ ઉલકતમે
ઐસ એક જોડા ભીજવા થા હકને જન્નતમે
બદન મેં શાહ કે પેહનાંયા ઉસકુ ઇઝતમે
વહીમે લે ગએ જન્નત મેં શાગો સૈકતમે
કેહા હરએકને અલી પરમે મદકે ખેશક હો

ਘੋਰੇਸ਼ਾਨ ਆਪ ਕੁ ਧੀ ਮੁਰਦਾ ਮੁਆਰਕ ਹੋ ॥ ੨੦ ॥

ਲੀਯਾ ਹੈ ਰੋਜ਼ਘੇ ਸ਼ਾਹਦਾ ਮੇਂ ਹਾਲ ਐਹੇ ਅਭਰ
 ਹੋਪਾਰਾ ਸਰ ਭੁਵਾ ਸੀਯਦੇ ਕੇ ਘੀਯ ਨਯ ਫੇਦਰ
 ਤੋ ਰੋਜੇ ਆਘੇ ਵਹਾਂ ਆਹਲੇ ਕੁਸ਼ੀ ਆਕ ਘਸਰ
 ਮੇਂ ਕਧਾ ਕੁਛੁੰ ਕੇ ਜੀਯਾਮਤ ਕਾ ਸ਼ੋਰ ਥਾ ਧਕਸਰ
 ਭੁਸੇਨ ਆਂਘਾਂ ਪ ਧਰ ਕਰ ਰਮਾਲ ਰੋਤਾ ਥਾ
 ਹਸਨ ਭੀ ਆਕ ਘਸਰ ਅਸਕਸਾਰ ਹੋਤਾ ਥਾ ॥ ੨੧ ॥

ਭੰਡੇ ਲੇ ਗਘੇ ਨਯ ਧਰਮੇਂ ਸ਼ਾਹਕੁ ਧਕਸਾਰ
 ਵਾਹ ਅਘਮ ਹੋਘ ਕੇ ਔਰਹਾਨੇ ਕਹਾ ਘੁਆਰ
 ਐਹੇ ਅਘਮ ਹੈ ਔਰ ਆਖੁਦੇ ਤੇਗਕਾ ਪਰਕਾਰ
 ਨ ਖਤੀਯਾਮ ਐਹੇ ਮਰਹਮਸੇ ਪਾਘੇਗਾ ਜੀਨਫਾਰ
 ਐਹੇ ਹਾਲ ਹੋਘਕੇ ਛਾਤੀ ਮੇਰੀ ਭਰ ਆਤੀ ਹੈ
 ਐਹੇ ਅਘਮ ਸਾਫੀਐ ਕੈਸਰ ਕੇ ਭੁਕਾ ਸਾਥੀ ਹੈ ॥ ੨੨ ॥

ਅਲੀ ਖਮਾਮਕਾ ਕਾਤੀਲਭੀ ਥਾ ਵਹਾਂ ਭਿਸਦਮ
 ਭਿਸੀਕਾ ਭਾਧ ਲੇਆਧਾ ਥਾ ਘਾਂਧ ਕਰ ਮੋਹਕਮ
 ਨ ਪੁਛਤਾਂ ਤੇਗਕਾ ਆਹਵਾਲ ਤੋ ਕਹਾ ਘੇਗਮ
 ਵਾਹ ਔਰ ਘੀਯ ਭਾਘਧ ਭੁਧ ਹੈ ਤੇਗ ਦੁਦਮ
 ਅਗਰ ਭੁਲਕ ਪ ਗੀਰੇ ਤੋ ਭੁਲਕ ਭੀ ਗਲ ਨਯੇ
 ਮਗਰ ਅਨਯ ਹੈ ਅਲੀਕਾ ਨਦਮ ਨੀਕਲ ਨਯੇ ॥ ੨੩ ॥

ਐਹੇ ਸੁਨਕੇ ਭਾਧਨੇ ਭਿਸਕੇ ਕਹਾ ਕੇ ਧਾ ਮੋਭਾ
 ਸ਼ੀਤਾਘ ਕਤਲਕੀ ਧਸਿ ਘੇਧਾਤੀ ਹੋਧੇ ਰਯਾ
 ਸੁਨਾ ਤੋ ਸ਼ੈਰ ਘੁਧਾਨੇ ਐਹੇ ਸਰ ਭੰਡੇ ਕਹਾ
 ਨ ਮਾਰੇ ਭਿਸਕੇ ਤੈਂ ਕੈਦ ਮੇਂ ਰਯੋ ਲੇਘ
 ਨੇ ਹੋ ਘੁਰਾਕ ਮੇਰੀ ਭਿਸਕੀ ਵਾਹ ਘੁਰਾਕ ਕਰੇ
 ਅਗਰ ਹਲਾਕ ਭੁੰ ਮੇਂ ਖਰਕੁ ਮਾਹਲਾਕ ਕਰੇ ॥ ੨੪ ॥
 ਐਹੇ ਸੁਨਕੇ ਰੋਜੇ ਲਗੇਂ ਹਾਧ ਅਧਨਯੋ ਕੁਲਸੁਮ

ਭੀਸੀ ਤਰਾਹਥੇ ਕਟੇ ਤੀਨ ਦਿਨ ਅ ਧਰੇਹੇ ਹਮੁਮ
 ਹੁਧੈਥਾ ਸੁਮਹ ਛੁਧੀ ਤੀਸਰੀ ਤੋ ਪਾਹ ਮਝਤੁਮ
 ਹਸਨ ਹੁਧੈਨਥੇ ਕਰਮਾਯਾ ਯਾ ਧੀਯੇ ਮਾਮੁਮ
 ਯੁਧਥੇ ਰਾਜੀ ਰੋਹੀ ਯਾ ਧੀਧੀਥੇ ਕਾਮ ਕਰੇ।
 ਸੀਰ ਆਯੀਰ ਉਮਮੇ ਆਸੀ ਛੁਡਾਓ ਨਾਮ ਕਰੇ। ੨੫

ਹਸਨਕੁ ਸੋਧ ਦੀਯਾ ਛੋਧਥੇ ਆਯੀਕੁ
 ਕਹਾ ਯੀਰ ਐਕ ਵਸੀਯਾਨਕੁ ਮੇਰੇ ਪਾਹ ਰਸਾ
 ਮੇਰੇ ਨਨਾਏਕੁ ਭੁਧ ਵਧਾਤ ਪਰ ਤਧਾਰ ਕਰੇ।
 ਹਵਾ ਪੇ ਨਯਯੇਗਾ ਤੁਮ ਪੀਐ ਪੀਐ ਉਸਥੇ ਰੋਹੀ
 ਨਨਾਯਾਹ ਲੇਗਾ ਭੁਧ ਨਯਥੇ ਪਰ ਕਰਾਰ ਮੇਰਾ
 ਭਿਸ ਨਗੇਹ ਪਰ ਯਨਾ ਦੀਯਥੇ ਮਝਾਰ ਮੇਰਾ ੨੬

ਐਹ ਕਹਿਓ ਹੋ ਯਥਾ ਸੀਯਥੇ ਮੇ ਨਨ ਅਧਕ ਮੋਲਾ
 ਭਮੀ ਥੇ ਤਾ ਅਧਕ ਸ਼ੋਰ ਹੋ ਗਯਾ ਅਰ ਪਾ
 ਤੋ ਸਰਕੁ ਪੀਯਥੇ ਕੁਧਸੁਮਨੇ ਕਹਾ ਉਯਯਾ
 ਐਹ ਸੁਮਹ ਦੁਸ਼ਮਨੀ ਰਯਵੀ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸਾਥੇ ਰਾਧ
 ਪਾਹ ਸੁਮਹਥੀ ਕੇ ਯੋ ਆਧੰਦ ਨਨਥੇ ਯੁਧਰਾ
 ਐਹ ਸੁਮਹ ਹੈ ਕੇ ਪਧਰ ਭੀ ਨਹਾਨਥੇ ਯੁਧਰਾ ੨੭

ਗਰਭ ਨਨਾਏ ਕਾ ਭੁਧ ਵਧਾਤ ਧਨੀਵੀਯਾਮ ਹੁਧਾ
 ਪਾਹ ਨਯਥੇ ਆਪਥੇ ਕੋਹਿ ਨਯਕੁ ਪੇ ਭੋਰ ਗਯਾ
 ਭਮੀ ਕੁ ਯੋਧੇ ਤੋ ਐਕ ਸੰਗੇ ਵਹਾ ਨੀਕਲ ਆਯਾ
 ਨਯ ਭਿਸਥੇ ਸਰੇਥੇ ਨੀਗਾਹਕੀ ਤੋ ਅਧ ਧੀਧੀ ਪ. ਲੀਯਾ
 ਵਹਾ ਤੋ ਭੁਧ ਯੀਰ ਆਧਮਨੇ ਨਾ ਮੁਧਾਵੀ ਹੈ
 ਮਗਰ ਅਧੀਥੇ ਯੀਥੇ ਨਾ ਧਰਮੀਯਾਨ ਆਯੀ ਹੈ ੨੮

ਹਮਨ ਹੁਧੈਨ ਰਾਭੀਥੇ ਧੀਕੁ ਧਨ ਕਰੇ ਕੇ ਵਹਾ
 ਨਯ ਆਥੇ ਕੁਧੈਕੁ ਨਯਵੀਕੁ ਯਮਭਵਾਹ ਨਾਵਾ
 ਤੋ ਐਕ ਰਾਧਥੇ ਭੋਧ ਕਰ ਰਹਾ ਹੈ ਸ਼ੋਰੇ ਸ਼ੀਯਾ
 ਯੋ ਪੁਧਾ ਭਿਸਥੇ ਤੋ ਕੋਧੇ ਲਗਾ ਅਸਧ ਗੀਰਥਾ

ਸਾਜੀਮ ਛੁੰ ਮੇਰੇ ਭੀਸਮਤ ਭੀ ਐਕੇ ਕਹਾਨੀ ਹੈ
ਮਗਰ ਅਲੀਕੇ ਸਾਘਘ ਮੇਰੀ ਜੀਨਦਗਾਨੀ ਹੈ ੨੯

ਹਮੇਂ ਸਾ ਰਾਖਤਾ ਥਾ ਮੇਰੇ ਪ ਪੋਹ ਕਰਮਭੀ ਨਭਰ
ਭੁਰੇ ਹੈ ਵੀਨ ਦੀਨ ਭਿਸਨੇ ਨ ਲੀ ਹੈ ਮੇਰੀ ਅਘਰ
ਐਹ ਸੁਨਕੇ ਫੋਨੋ ਬੀਮੀਨੇ ਰਾ ਦੀਯਾ ਕਹੇਕਰ
ਹਮਾਰਾ ਆਪ ਥਾ ਪੋਹ ਤੋ ਛੁਪਾ ਭਰੀਂ ਅੰਦਰ
ਸੁਨਾ ਤੋ ਆਲਾ ਧਰਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈਂ ਕਾਮ ਮੁਝੇਹ
ਲੀਨਐ ਆਪਭੀ ਧੁਰਾਧ ਪੇ ਧਾ ਭੀਮਾਮ ਮੁਝੇਹ ੩੦

ਵਹਾਂਸੇ ਲੇ ਗਐ ਭਿਸਕੁ ਮਭਾਰ ਮੈਲੀ ਪਰ
ਤੋ ਸਰਕੁ ਰਾਖ ਕੇ ਕਹਾ ਕਪਰਪਰ ਕੇ ਧਾ ਹੋਧਰ
ਮੁਝੇਹ ਘੁਲਾਐ ਕਦਮ ਤਕ ਕੇ ਛੁੰ ਭੇ ਘਸ ਮੁਭਾਰ
ਤੋ ਭੁਕਮ ਰਾਖਸੇ ਗਧਾ ਭਿਸਕਾ ਦਮ ਜਹਾਂਸੇ ਧੁਭਰ
ਅਭਭੇ ਹੋਘ ਐ ਕਧਾ ਕੁਭੀ ਭੀਰਹੋਗਾਰ ਭੁਵਾ
ਅਲੀਕੇ ਸਾਘੇ ਮੇਂ ਭਿਸ ਮਰਦਕਾ ਮਭਾਰ ਭੁਵਾ ੩੧

ਪੇ ਸਾਹਭਾਂਫੋਂ ਨੇ ਕੁਝੇ ਮੇਂ ਆਨ ਕਰ ਦੀਯਾ ਬੇਕਪਾਰ
ਸੀਤਾਘ ਭਾਧਘ ਮਲਘੁਮਕੁ ਦੀਯਾ ਭੀਨਨਾਰ
ਆਪ ਆਥੇ ਕਥਾ ਕਛੁੰ ਹਵਾਲ ਮੁਰਭੁਭਾ ਘੁੰਘਾਰ
ਭੁਗਰ ਕੇ ਭਘਮ ਪ ਦੀਲ ਹੋ ਗਯਾ ਹੈ ਭਾਰ ਨਭਾਰ
ਮੁਝੇਹ ਨਸੀਘ ਕਰੇ ਭੀਰਹੋਗਾਰ ਐ ਹਸਰਤ
ਅਲੀਕੇ ਸਾਘੇ ਮੇਂ ਘਘੇ ਮਭਾਰ ਐ ਹਸਰਤ ੩੨

ਮਰਸਿਧਾ.

ਸ਼ਿਰ ਹੈ ਸ਼ਾਮਕੇ ਲਸ਼ਕਰ ਮੇਂ ਕੇ ਅਘਘਾਘ ਆਘੇ
ਐਰ ਤਵਾਤਰ ਅਘਰ ਆਧਿਕੇ ਪੋਹਤ ਪਾਸ ਆਘੇ
ਪਰ ਗਮੇ ਸਾਹਿ ਸਾਢੀਧਾਂਸੇ ਘਸਦ ਥਾਸ ਆਘੇ
ਮੋਲੀ ਤਕਦੀਰ ਕੇ ਐਹ ਜਾਂਗ ਧਨਹੇਂ ਰਾਸ ਆਘੇ

ਆਇ ਧੋਤਕਾ ਸੁਨਾਅਤਨੇ ਕਦਮ ਸੁਮ ਲੀਯਾ
ਕੁੰਨਹਨੇ ਗੋਰਾਐ ਦਮਾਨੇ ਅਲਮ ਸੁਮ ਲੀਯਾ ੧

ਹੋ ਗਯਾ ਫੋਲੇ ਸਾਕਾਵਤ ਮੇਂ ਤਭਲਾਸੁਲ ਘਰਪਾ
ਪੀਸਰੇ ਸਾਦਸੇ ਹਰਕਾਰੇਨੇ ਆਕਰ ਪੁਛਾ
ਕੀਸਕੀ ਆਮਦ ਹੈ ਕੇ ਲਥਕਰ ਨੇਹ ਪੋ ਆਲਾ ਹੈ ਤੇਰਾ
ਪੀਟ ਕਰ ਆਗੋਕੁ ਐਹ ਸਾਦ ਕੇ ਘੋਟੇਨੇ ਕਹਾ
ਹੋਅਲੋ ਪੋਹ ਅਲਏ ਹੋਦਰੇ ਕਰਾਰ ਆਯਾ
ਮਰਗੇ ਨਭਿ ਸਯਕੁ ਮੁਆਰਕ ਹੋ ਅਲਮਦਾਰ ਆਯਾ ੨

ਪਾਹ ਪੀਸ ਸ਼ਾਨਸੇ ਸਕਕਾਐ ਹਰਮ ਆਤਾ
ਮਾਰਕੇਮੇਂ ਫੋਧਿ ਘਸਤਰਹਸੇ ਕਮ ਆਤਾ ਹੈ
ਕਯਾ ਦੀਆਤਾ ਭੁਵਾ ਪੋਹ ਨਗੋ ਹਥਮ ਆਤਾ ਹੈ
ਕਯਾ ਭਿਤਾਤਾ ਭੁਵਾ ਦਮਾਨੇ ਅਲਮ ਆਤਾ ਹੈ
ਫੁਸਨ ਉਸਕੇ ਕਰੋਗੇ ਮਹੇ ਕਾਮੀਲ ਥਟ ਨਾਥਿ
ਰੋਯ ਐਸਾ ਹੈ ਕੇ ਪਧਰਕੀ ਭੀ ਛਾਵੀ ਕੁੰਨ ਨਾਥਿ ੩

ਗੋਸਐ ਹੋਸ਼ ਪੇ ਕਯਾ ਘੁਘ ਥੰਦਕਤੀ ਭੈ ਕਮਾਨ
ਵੀਰ ਗਰ ਭਿਸਕਾ ਰਵਾਨਾ ਹੋਤਾ ਹੋ ਰਹੇ ਰਵਾਨ
ਕਹੇ ਘੀਲਕੇ ਭੇ ਰਸਮੁਕੁ ਕੇ ਭਯਾ ਹੈ ਕਹਾ
ਐਘ ਮੀਲਾਵੇ ਨ ਕਮੀ ਓਰਸੇ ਹੋ ਗੋਸ਼ਿ ਮੇਂ ਨੇਹਾਂ
ਗਰ ਕਮਾਂ ਦਾਰ ਤੇਰਾ ਵੀਰ ਕਮਾਸੇ ਛੁਟਾ
ਸਯ ਕਹੇਗੇ ਕੇ ਮਹੇ ਨੈਸੇ ਸੀਤਾਰਾ ਫੁਧਾ ੪

ਐਹੇ ਤੋ ਸਯ ਐਕੇ ਤਰਕੁ ਰੋਐ ਸੁਨਾਅਤ ਹੋਯੋ
ਐਕੇ ਭਾਂਯੋ ਪੇ ਘਲਾ ਆਤਾ ਹੈ ਗੁਰਾਅਤ ਹੋਯੋ
ਫੁਵਤੇ ਆਨੁਐ ਸਯਘੀਰਕੀ ਫੁਵਤ ਹੋਯੋ
ਕਯਾ ਨਵਾਨੀ ਮੇਂ ਹੈ ਆਸਾਰੇ ਖੁਆਦਤ ਹੋਯੋ
ਭਾਹ ਨਭਦੀਕੇ ਅਲਮਕੇ ਭੇ ਕਯਾਰਾ ਘਮਕਾ
ਗੋਯਾ ਘੁਰਸੇਏ ਕੇ ਪੇਹਲੂ ਮੇਂ ਸੀਤਾਰਾ ਘਮਕਾ

ਘੁੰਦ ਭੀ ਤਿਸ ਕੁਰਕ ਪ ਹੈ ਆਹਰੇ ਸੁਨਾਅਤਕਾ ਭੁਆਘ
 ਜਾਗਾਰੇ ਮੇਹਰ ਹੈ ਆਲਾਅੰ ਮਛੇ ਆਲਮੇ ਤਾਘ
 ਧਾਦ ਹੈ ਤਿਸਕੁ ਮਘ ਆਰਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦਾਘ
 ਭੁੰਸਮ ਪਰ ਨਾਗਕਾ ਕਧਾ ਘੁੰਘ ਸੁਘ ਹੈ ਅਸੁਆਘ
 ਤੇਗ ਨਾਘ ਮੀਧਾਨਸੇ ਐਹ ਕੁੰਧਤਐ ਗਮ ਲੇਧਗਾ
 ਸ਼ਾਮਤਕ ਨਾਧਗਾ ਕੁੰਧੇਛ ਮੇਂ ਨ ਫਮ ਲੇਧਗਾ ६

ਸੋਝ.

ਅਭਿਭੋ ਆਯ ਐਹ ਨਧਰਿੰਗ ਹੈ ਨਮਾਨੇਮੇ
 ਅਸੀਰ ਨਨੇ ਹੈ ਧਸਰਘਸੇ ਕੁੰਧਧਾਨੇਮੇ
 ਘੰਧਭੀਧੀ ਐਕ ਰਸਨ ਭਿਨ ਐ ਕਸੋਂ ਕੇ ਸ਼ਾਨੇ ਮੇਂ
 ਭਿਧਐ ਲਾਘ ਅਲਮ ਤਾ ਘ ਸਾਮ ਨਨੇ ਮੇਂ
 ਨ ਧਧਨਿ ਪਾਐ ਨ ਸੋਐ ਨ ਆਧੋ ਧਨਾ ਮੀਲਾ
 ਮੀਲਾ ਤੋ ਸ਼ਾਮ ਮੇਂ ਫੁਲਾਸਾ ਕੁੰਧਧਾਨਾ ਮੀਲਾ

ਸੋਝ.

ਨਾਘ ਮੋਰੇਛੇ ਘੀਭਾਂ ਅਭਨੇ ਕੁੰਧੀਮਾਛ ਫੁੰਧਾ
 ਐਰ ਅਘਛਾ ਰਨਮੇਂ ਨਨੇ ਤਨੇ ਕੁੰਧੀਮਾ ਫੁੰਧਾ
 ਫੁਕਰੇ ਮਛਾਰੇ ਮੇਂ ਕੁੰਧੇ ਕੁੰਧੀਮਾ ਫੁੰਧਾ
 ਰਘਨੇ ਸੀਧਾਛ ਫਛਰਹਨੇ ਕੁੰਧੀਮਾਛ ਫੁੰਧਾ
 ਗੁਲ ਧਾ ਧਧੀਮ ਸਧੇਛੇ ਸਭਘਧ ਛੋ ਗਧਾ
 ਲੋ ਧਾਨਧਾਨੇ ਕੁੰਧੀਮਾਛ ਧਰਘਾਛ ਛੋ ਗਧਾ

ਗੁਲਾ.

ਕਾਸਮਕੀ ਫੁਲਹਨ ਕੁੰਧੇਨੇ ਲਗੀ ਫੇਂਕੇ ਫੁਲਾਛ
 ਹੈ ਹੈ ਘਨੇ ਕਾਸਮ
 ਕਧਾ ਨੁਲਮ ਹੈ ਮੈ ਘੀਧਾਛ ਕੇ ਧੀਨ ਧੇਧਾ ਕੁੰਧਾਛ
 ਹੈ ਹੈ ਘਨੇ ਕਾਸਮ

तुम कतल हुये और मैं भेवा हुई अक्षोस
 हास दशात जला में
 शादी मेरी तकरीरने भाड़ी में भीलाध
 है है अपने कासम २

मैं कंठतीथी आयाद प्राया घर मेरा हकने
 और यह न अमरथी
 जो शहीर एपेका यह पैगाम है लाध
 है है अपने कासम ३

मैं ने तो न देयी थी अनी शीकल तुमहारी
 मकनेई डिलट कर
 अय लाश तुमहारी मुल्हड़े कासमतने दीपार्
 है है अपने कासम ४

कल गीयाहका कंगना था तेरे हाथ में जाला
 जुग हूँ के कुपीने
 और आल हूँ कटके गूदाध तेरी कलाध
 है है अपने कासम ५

कल मेहदी लगासयी सज्जीनाहने पुरीथी
 कास सावसे पुलहई
 अक्षोस कटे आल तेरे हाथ छीनाध
 है है अपने कासम ६

कास धुमसे जलनेथे कल शादीकी नोपत
 घरवाले के जियर
 और आल तेरे कतलकी नोपत है जलध
 है है अपने कासम ७

कल जीयाहकी हतेथे पुल्हड़े तोहणीयत आकर
 न म अपने जीगाने

ઐયર આજ મુજેહ યુરસ હરયક દેનેકુ આયે
હે હૈ બને કાસમ ૮

કલ બધ્યાં પેહનાઈ થીં તુમહેં હાય
ઐયર બાંધા થા સેરા
ઐયર આજ તુનેહ અપમેંકી બધ્યાં હૈ બીનાઈ
હે હૈ બને કાસમ ૯

કલ ઓડગી કા ડાલકે સીરપર તેરે અનચલ
બૈટીથી સુકીનાહ
ઐયર આજ મડી લાશ પે દેવીથી દુહાઈ
હે હૈ બને કાસમ ૧૦

કલ સરપ વોહ દસતાર શાહને જો બંદહેથે
સરપેચ થા સર પર
સો આજ વોહ તાજુત પે દેવી હૈ દુહાઈ
હે હૈ બને કાસમ ૧૧

પેહનાઈથે વોહ સુરયાં અંમાને જો મુજકુ
ગોદીમે ખીઠાકર
બન સુરયાં કુ તોરકે નથ મૈંને બરહાઈ
હે હૈ બને કાસમ ૧૨

જો સમઆ મુજહે રાતે હી છોડે લગન મેં
દર ગીરયા વ ગારી
યહાં મોતસે આતેહી લગન તુમને લગાવ્યે
હે હૈ બને કાસમ ૧૩

ઐયર એક તરફ માદરે કાસમ બંદી બેસજા
યજી કહેવીથી રા રા
સદ હાઈ મીલી ખાક મેં એહ મેરી કમાઈ
હે હૈ બને કાસમ ૧૪

ੴ

ਕਥਾ ਆਖੇ ਸੋਤੇ ਹੋ ਪਤੋਂ ਦੇਖਲਾ ਗਿਠ ਕਰ

ਮੁੰਹ ਅਪਨੇ ਦੁਲਹਨ ਕਾ

ਸਨਦਲ ਤੇ ਖਿਅ ਆਖ ਭੀ ਧੋਹਰੇ ਪ ਲਗਾਓ

ਹੈ ਹੈ ਅਨੇ ਕਾਸਮ

੧੫

ਮੈਂ ਕਹੇਤੀਥੀ ਭੁਲੇਖੇ ਤਰਹਸੇ ਦੇਖਾ ਹੈ ਧੋਹ ਸੇਹਰਾ

ਐਕੇ ਰੋਜ਼ ਪੋਹ ਲਾਗਾ

ਅਵਲਾਦੁ ਤੇਰੀ ਦੇਖੁੰਗੀ ਮੈਂ ਗਮਭਰਾਹ ਮਾਖ

ਹੈ ਹੈ ਅਨੇ ਕਾਸਮ

੧੬

ਅੱਖ ਹੈਦਰੀ ਆਮੋਰਾ ਅਧਾਂ ਪੁਰਖੇ ਕਰੇਂ ਕਥਾ

ਉਸ ਦੁਆਖੀ ਕਹਾਨੀ

ਭੁਲੇਖੇ ਕਹੇਤੀਥੀ ਪਹਾਂ ਟੁੱਟੇ ਦੁਲਾਖ

ਹੈ ਹੈ ਅਨੇ ਕਾਸਮ

੧੭

ਗੁਣਾ.

ਸਾਸੇਧੇ ਸੁਖੀਨਾਹ ਧਰੀ ਕਹੇਤੀ ਭੁਖ ਆਖ

ਹੈ ਹੈ ਮੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਖਾਨੀ ਤੇ ਲੀਐ ਪੁਮਨੇ ਅਜੀਧਤ ਐਹ ਗਿਆਖ

ਹੈ ਹੈ ਮੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਪਾਯੁਭੀ ਭੁਐ ਹੋਨੁ ਗੁਣਾ ਕਰੇਂ ਅਨਧੇ

ਤਨ ਹੋ ਗਯਾ ਟੁੱਟੇ

ਐਹ ਕੁਖਿ ਤੇਰੀ ਸੀਕਲ ਲਖਨੋ ਨੇ ਅਨਾਖ

ਹੈ ਹੈ ਮੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਭੁਖ ਸਾਖੀਐ ਕਵਰਸੇ ਗਿਠੇ ਸ਼ਰਮ ਨ ਆਖ

ਦਰਸਾਏ ਖੀਨਾਰੇ

ਸੁਕਕਾਓ ਮੇਰੀ ਲਾਖ ਪੁਮਨੇ ਖੁਸ਼ ਨ ਆਖ

ਹੈ ਹੈ ਮੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਅਪ ਫ਼ੀਸਥੇ ਕੁਝੰਗੀ ਤੇ ਪੀਯਾਸੀ ਫੁੰ ਘੀਘਾ ਜਨ

ਲਾਏ ਮੁਝਏ ਪਾਨੀ

ਦੀਲਥੇ ਤੇ ਕੋਛੀ ਅਥਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ ਦੀਆਥ

ਏ ਏ ਮੇਰੇ ਅੰਮ੍ਹ

ਅਥਸੇਸ ਘਨਾਧਾ ਮੁਝਏ ਵੀਰੇਂਕਾ ਨੀਸ਼ਾਨ

ਐਰ ਜਨਥੇ ਮਾਰਾ

ਐਹ ਘਾਂਦੇ ਸੀ ਸੁਰਤ ਤੇਰੀ ਮਾਈ ਮੇਂ ਮੀਲਥ

ਏ ਏ ਮੇਰੇ ਅੰਮ੍ਹ

ਦਰਥਾਥੇ ਨਲਾਨੇ ਦੀਧਾ ਐਕ ਪਾਨੀਕਾ ਕੁਤਰਾ

ਏ ਏ ਫ਼ੀਸੀ ਨੇ

ਮੇਂ ਪੀਯਾਸੀ ਰਹੀ ਜਨ ਧਰਾਂ ਮੁਮਨੇ ਗਮਾਥ

ਏ ਏ ਮੇਰੇ ਅੰਮ੍ਹ

ਅਪ ਫ਼ੀਸ ਭੀਠਾਧੇਗਾ ਅਥਮੇ ਆਪਕਾ ਮੇਰੇ

ਥੀਸ ਦਰਤ ਘਲਾਮੇਂ

ਮਾਂਛੀ ਭੀਸਕਾ ਅਥਮਦਾਰ ਏ ਅਪ ਐਰ ਨ ਭਾਥ

ਏ ਏ ਮੇਰੇ ਅੰਮ੍ਹ

ਘਾਥੁ ਨਹੀਂ ਤੇਰੀ ਕਈ ਤੇਰੇ ਸੀਤਮਥੇ

ਐ ਘਾਥੁਐ ਰਾਘਾਥਾਰ

ਐਹ ਦਰਤ ਥੇਦੇਲਾਏ ਪਈ ਝਰਪ ਲਗਾਥ

ਏ ਏ ਮੇਰੇ ਅੰਮ੍ਹ

ਮੁਮ ਮਰਗਥੇ ਮੇਂ ਰੇਹਗਥੀ ਰੇਤੇ ਫ਼ੀਸੀ ਪੀਯਾਸੀ

ਪਾਨੀਕੁ ਤਰਸਵੀ

ਐਰ ਅਪਨੀ ਪੀਯਾਸ ਅਪਨੇ ਕਭੀਸ਼ਰ ਪ ਘੁਝਾਥ

ਏ ਏ ਮੇਰੇ ਅੰਮ੍ਹ

ਏਦਅਰੀ ਅਪ ਆਗੇ ਘਧਾਂ ਕਧਾ ਕਰੇਂ ਭੀਸਕਾ

ਭਰ ਆਥੀ ਏ ਭਾਵੀ

જીમ તરહસે કહેતીથી વોહ શખખીરકી જાઘ
હે હે મેરે અમું

ગુહા.

ખાનુને કહા પીરકે સર આક ઊડા કર
હે હે અલી અકબર
કીસ તરાહકા નેઝા એહ લગા છાતીકે અંદર
હે હે અલી અંકબર
હમ સીકલે નખી પુજકું લઘ નોને નળના
એ આહમદે સાની
ઐર પુજકું ન સમજેહ ખલફે સીખને પયેમબર
હે હે અલી અકબર
કયા ટિનકું ન માલુમથા હે ઝોહરા કા પોતા
એહ સરવ ખીરામા
કર ડાલા કલમ ખાગીયોને તેગસે કેઝી કર
હે હે અલી અકબર
એક ખારગી જો ખગફે નખી દીલસે બુલાયા
ઐર પુજકું કીયા કતલ
કાશીર થે મુસલમાન થે એહ ક્ષસે સીતમગર
હે હે અલી અકબર
છાતીકા તેરે હેખકે સુરાખ પીયારે
ફટતા હે કલેજ
ફરયાદ કરે કીસસે મેં કીસમત જલી જાકર
હે હે અલી અકબર
અઝારા ખરસ કી એહ જજ્જાની તેરી ખેટા
માટી મેં મીલાઈ
કીસ લશકરે ખે પીરને ખા દ્યુતએ ખંજર

ਹੈ ਹੈ ਅਲੀ ਅਕੁਘਰ
 ਸਾਰੇ ਹੈ ਕਰਨੋਨੇ ਮੇਰੇ ਕੁਘ ਮੇਂ ਘਾਂਘਰ
 ਅਹਮਦਕੀ ਦੁਲਾਧ
 ਐਹ ਗੀਤਲੇ ਤੇਰੀ ਮੁਠਸੇ ਤੋ ਦੋਖੀ ਨਹੀਂ ਜਾਵੀ
 ਹੈ ਹੈ ਅਲੀ ਅਕੁਘਰ
 ਐਹ ਆਗ ਮੇਰੀ ਅਤਮਾ ਕੀ ਫੇਰੀਓਂਕਰ ਘੁਲਦੇਗੀ
 ਪੇਤਰਹੈ ਹੈ ਘਰਕੀ
 ਕੀਸਸੇ ਕੁਠੁਂ ਸੋਝਰਾ ਹੈ ਯੋ ਕੁਘਹੇ ਖੀਨੇਕੇ ਅੰਦਰ
 ਹੈ ਹੈ ਅਲੀ ਅਕੁਘਰ
 ਖੁਟੀ ਗਛ ਮੈਂ ਅਨਾਧੇ ਖਸਿ ਦਸਾਤ ਘਲਾ ਮੇ
 ਗਰਦਸ਼ ਸੇ ਫਲਕੇ ਕੇ
 ਯੋ ਧੁਲਸਾ ਮੇਰਾ ਘਾਂਧ ਮੀਲਾ ਘਾਕ ਕੇ ਅੰਦਰ
 ਹੈ ਹੈ ਅਲੀ ਅਕੁਘਰ
 ਨਾ ਹਸਰੇ ਰਾਪਰੀ ਰਹੁੰਗੀ ਗੋਰ ਕੇ ਅੰਦਰ
 ਖਸਿ ਦਰਦ ਸੇ ਪੇਟਾ
 ਹਰਗੀਝ ਨ ਲਗੇਗੀ ਐਹ ਮੇਰੀ ਪੀਠ ਝਮੀਪਰ
 ਹੈ ਹੈ ਅਲੀ ਅਕੁਘਰ
 ਐਹ ਹੈਦਰੀ ਕਧਾ ਕੁਠੁਂ ਪੋਹ ਗੁਹ ਕਹਾਂ ਹੈ
 ਮਤ ਪੁਛੋ ਅਜੀਝੀ
 ਯੁਸਨੇ ਐਹ ਸੁਨਾ ਕਢੇਨੇ ਲਗਾ ਘਾਂਸੁ ਘਲਾ ਕਰ
 ਹੈ ਹੈ ਅਲੀ ਅਕੁਘਰ

ਗੁਛਾ!

ਯਾਨੁਨੇ ਕਹਾ ਪੀਠਕੇ ਸਰ ਦੇਕੇ ਦੁਲਾਧ
 ਹੈ ਹੈ ਅਲੀ ਅਸਗਰ
 ਤਕਦੀਰਨੇ ਮੁਠ ਮਾਛੁ ਤੇਰੀ ਲਾਸ਼ ਥੀਘਰਧੀ
 ਹੈ ਹੈ ਅਲੀ ਅਸਗਰ

अरमान था दीलमें डे तेरा पीयाह कर गी

छोटे छीसे सीन मे

जो सालगीराह तेरी लीहोने न पाध

हे है अली असगर

अइसोस तेरे सामने जदरा बजना तु

अह रेह गया अरम न

जतरी ली तेरी पीयाह डे-मैं धर में न लार्ध

हे है अली असगर

तुम धल गये हाथुं छी हाथुं प अह अइसोस

मै लाइले मेरे

बाउसें ली तुमहें यलने न मैं देखने पाध

हे है अली असगर

अह करते सीखा डे कहा पेहनावूं मैं कीसकु

आर गहना तुमहारा

यहां तुमकु तो तकदीर ने कइनी है पीनाध

हे है अली असगर

मैं कहेली थी तु कतेहा दीलवावेगा मेरी

आर दइत कइगा

अइसोस तेरे आगे मुजहे मोत न आध

हे है अली असगर

कीस तरहसे मे खुद हो पडे सोने हो अजबक

करवट ली नहीं ली

अैसी तुमहें मोताद यहां कीसने केहलाध

हे है अली असगर

येह याद मेरा डुप गया खुडे राइकमें

आ तीरके पेधकां

ਧੀਸ ਗਮਸੇ ਮੇਰੇ ਆਂਘਾਂ ਮੇਂ ਢੀ ਧੀਰਗੀ ਛਾਓ
ਹੈ ਹੈ ਅਲੀ ਅਸਗਰ

ਆਵਾਜ਼ ਮੇਰੀ ਸੁਣਤੇ ਢੀ ਆਨੇ ਥੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ
ਯੋਦੀ ਮੇ ਹਮਕਕਰ

ਅੱਘ ਰੋਨਾ ਮੇਰਾ ਸੁਣਕੇ ਪਲਕ ਭੀ ਨ ਢੀ ਲਾਓ
ਹੈ ਹੈ ਅਲੀ ਅਸਗਰ

ਕਲ ਤਕ ਨੇ ਪਤੇ ਆਂਘਿਐਂ ਕਰਨੇ ਥੇ ਧੀਰਾਇ
ਤੁਮ ਦੁੱਖ ਕੇ ਆਂਘੀਰ

ਐਹ ਆਲ ਅਮੋਸ਼ੀ ਤੁਮਹੇਂ ਕੀਸਾਰਹ ਕੀ ਆਖ
ਹੈ ਹੈ ਅਲੀ ਅਸਗਰ

ਨੇਹਲਾਹੀ ਨਖੀ ਮੈ ਕਮੀ ਅੰਗਨਾਖਿ ਮੇਂ ਤੁਜ ਕੁ
ਐ ਖੁਸ਼ਕੇ ਸਾਜੀ

ਧਾਓਂ ਲਾਰਾ ਮੇਰੀ ਖੁਣ ਕੇ ਦਰਧਾ ਮੇਂ ਨੀਹਲਾਖ
ਹੈ ਹੈ ਅਲੀ ਅਸਗਰ

ਮੁੱਝ ਮਾਂਸੇ ਯੇ ਤੁਮ ਰੁੱਝੇ ਜੰਗਲ ਮੇਂ ਪਤੇ ਢੇ
ਐ ਨਾਜ਼ਨੀਂ ਮੇਰੇ

ਐਹ ਗਾਏ ਮੇਰੀ ਪੀਧਾਇ ਤੁਮਹੇਂ ਘੁਸ਼ਾ ਨਹੀ ਆਖ
ਹੈ ਹੈ ਅਲੀ ਅਸਗਰ

ਐ ਗਾਏ ਮੇਰੇ ਨੀਦ ਨ ਆਂਘੀਧੀ ਤੁਮਹੇਂ ਢਾਧ
ਐ ਪੀਧਾਇ ਵਡੀ ਭਰ

ਅੱਘ ਨਾਏ ਤੁਮਹੇਂ ਘਾਕ ਪ ਕੀਸਾ ਤਰਹਥੇ ਆਖ
ਹੈ ਹੈ ਅਲੀ ਅਸਗਰ

ਸੁਣਨਾ ਨਹੀ ਦਰਧਾਏ ਧਾਓਂ ਧੀਸ ਥੀ ਡੋਛ
ਮੁੱਝ ਕੁਝ ਜਲੀ ਕੀ

ਦੇ ਗਾਏ ਘਾਧੀ ਕੁਝਸੇ ਮਹਮਦ ਕੀ ਦੁੱਖਾਓ
ਹੈ ਹੈ ਅਲੀ ਅਸਗਰ

એ હૃદયી અપ તાપ કહા કેઊકે લીએ હમ
 ગેસ દુખયા કી આરી
 જીશ તે રશે કહેતીયી પો કીમત જલી માઈ
 હમ હમ અલી અમગર

સત્તામ હુશરત

કેસકુ તરુવીમ જો મારા ગયા ઊમ્મત કે લીએ
 ન રીયારત કે લીએ ઐર ન ખીલાકત કે લીએ
 જીમદ કે વખત ઝરા શર ન હીલાયા ન કદમ
 હાઠ હલતે રહે ઉમ્મત કે શકાઅત કે લીએ
 ખન શમશીર મે બઘઠા હુવા બા યાદે ખુદા
 શર કુ નીવડ દીયા થા શીજદએ તાઅત કે લીએ
 ખાંજરે શુમર શે કપ હિશકુ ખતર થા યારે
 મુતતઝર બેઠા થા મુદત સે શહાદત કે લીએ
 આફતો જીલમો શીતમ જોરે જફા દરદો અલમ
 ચરખ બરશાતા થા પોહ શાહે હમામત કે લીએ
 એ ફલક આલે નખી કીશ લીએ પૈદા થે હુએ
 યા હમામત કે લીએ યા તેરે આફત કે લીએ
 શાહ કહેતેથે મદીને કે તરફ શરકુ ઉઠા
 યા નખી પોહયો નવાસે કે હીમાયત કે લીએ
 કતલ હોકર હૈં પરે શારે લહુમેં ગલતાં
 જો રશીક આએ થે હમરા રીફાકત કે લીએ
 માફે અખમેં કે બદનમેં ન રહી તાપો તવાં
 જોર હીમતશે દો આજુ હો હાજાદત કે લીએ
 અકબરો કાસીમો અબબારા ગએ અમગર બી
 એક આખીદ હમ બચા સબરે કનાઅત કે લીએ

ઝીકર ખાલકકે સીવા કામ નહી શીકરે સે
 નહી ગોયા હધ ઝખ્યાં મુમેં શીકાયત કે લીએ
 યા રસુલે અરખી જલદ શહાદત હો નસીબ
 કીજીએ ઇતની મદદ અપને સીસાલત કે લીએ
 યારો હસરત કે બરાબર બ ધરાદત હરદમ
 તાઝીએદારી કરો શહી વીલાયતકે લીએ

માતમ.

આય હાયરે ઉજડા ચમન મુસતાફા કા,
 આર બસા દસત કરમોબલા કા,
 રી આય હાય રે ઉજડા ચમન મુસતાફાકા;
 તીર અશગર કો મારા જફા કી,
 હુરમુલા ને બડી ચે ખતા કી,
 ફલ મિલા કયા દિસે ઇશ જફા કા; રી ૧
 લાશે કાસિમ પે રાતીથી કુબરા,
 માત ચોં આ ગધ મેરે દુલા,
 રંગ છુટને ન પાયા હિના કા; રી ૨
 કયોં ન ઘર ઘર હો ઇશ ગમ સે માતમ,
 કયોં ન હરએક કી હો ચસમ પુરનમ,
 દિલપે ગમ હેધ શહી કરખલા કા; રી ૩
 કોં ન હો લખ પે કુમરી કે કૂકૂ,
 નોહાગર કયોં ન ખુલખુલ હો હરસુ,
 દાગ લાલા કો હૈ ઇશ ઇઆ કા; રી ૪
 સીના દાગોં સે હૈ રસ્કે યુલશન,
 દાગે દિલ મિરસે ખુરશેદ રાશન,
 જામા નીલાં હૈ ચરખે કોહન કા; રી ૫

સરકો ઝાલિમને તનસે ઉતારા, ભુકાં પ્યાસા વો જનત સિધારા, થા જો સરદાર ફોજે ખુદા કા; રી	૬
ફેહલી સુગરા થી સરવર કી જાઈ, ફેદ અદાસે છુટ આઘ અાઈ, ચિત્તા બાંધાંગી મુશકિલ કુશા કા; રી	૭
બસ ન શેદા અબ લિખ હાલે ત્રિંદાં, ધરકો સમજેગે હૈં જો સખુનદાં, શેર હૈં તેરી તબઅે રસા કા. રી	૮

માતમ.

ઓય હાયરે કાસિમ બને સા પીયારા, રાહિ લકમે ગયા વો તો મારા, રી ઓય હાયરે કાસિમ બને સા પીયારા;	૧
ખીખી કુખરા હૈં ધમ ગમસે રેતી, ગમ સે ફુલ કે બે હોશ હોતી, હાયમે કંગના રત પે સિંધાર; ઓય	૨
બાંધકર સેહરા સરકો કટાયા, હાય શાદીકા દિન કધસા આયા, દારે ફાતી સે કર ગઅે ગુઝારા, ઓય	૩
મજલિસે એશ મે રંજો ગમ હૈં, ઘરમે શાદીકે કેસા સિતમ હૈં, રેરે ભરતે હૈં શબ ગમ કા મારા, ઓય	૪
જીસકો દેખો વોહી અસ્મ તર હૈં, ગમ કી આતશ સે સોઝાં જીગર હૈં, આહ કા દિલસે નિકલા શરારા, ઓય	૫

ગોશી તાકત કહાં અમ કલમ કો,
લિખ સમે શાહ કે રંજો અલમ કો,
હો ગયા હાય ગમ સે દોપારા. ઓય ૬

માતમ.

ઓય હાયરે બાગે નખીવેરાં હૈ
કયા બલા કી યે આઈ ખિત્રાં હૈ,
ગી ઓય હાયરે બાગે નખીવેરાં હૈ, ૧
ગુલશને મુરતઝા બાગીચા ને,
કરદીયા હૈ કલમ દુશમલો ને,
કોઈ ગુલ કા ન એકજ નિશાં હૈઈ, ઓય ૨
કહસે કહસે કલમ હો ગએ ગુલ,
બુલબુલોને મચાયા હૈ યે ગુલ.
સારે ગુઓં કા બરાતા દહાં. હૈ, ઓય ૩
કયા ગુલાબ એર ચંપા શમન હૈ,
દિલ પે ઇન શબ્દ કે રંજો મદન હૈ,
એર યે સોશન લી જા સદ ઝખાં હૈ, ઓય ૪
ગુલશને દેહર કા હૈ વો માલી,
ઉશકો રતખા મિલા હકસે આલી,
બાગે જનત કા યો બાગખાં હૈ, ઓય ૫
મરવ રામશાદ પે કેશા ગમ હૈ,
એક મહસે ખખા ચશમ નમ હૈ,
કુમરીયાં સે બી શોરો ફિયાં હૈ, ઓય ૬
ગોશી દુનીયા હૈ આખિરકો કાની,
ચાર દિનકી હૈઈ એહ ઝિંદગાની,
સોતે માયુદ કાઈમિ સદા હૈ. ઓય ૭

૬૫

માતમ.

ઝોય હાય બાગ વેરાં હુવા મુસ્તફા કા,
ખડે ઝોકા વો બાહે સખા કા,
રી ઝોય હાય બાગ વેરાં હુવા મુસ્તફા કા; પલટા.

સરસરે ગમ ન અખ કબૌં રવાં હો,
જમ કે બાગે નખી પુર ખિઝાં હો,
શેર હર સુ હેઈ રંજો ધના કા; ૧

ગમસે સમટા હેઈ યુલને ગરેખાં,
ઝુલ સુ યુલને કીહિ પરેશાં,
રંગ બદલા હેઈ બાહે સખા કા; ૨

ના ચકોરોં મેં વો કેહકહે હેઈ,
ઝોર ન યુલયુલ કે વો ચેહચહે હેઈ,
સુગલ ઉનકો હેઈ આહિ યુકા કા; ૩

સરવ ધસિ ગમ સે હેરાં ખળા હેઈ,
તખતા હર યુલ કા વેરાં પળા હે,
ઝોર આઘસા હેઈ ગમ કી હવા કા; ૪

અશમે નરગિઝ હેઈ ધસિ ગમસે હેરાં,
હેઈ ચમન ઉસકી આંખોં મેં ઝીંઘાં,
આફ દામાં હેઈ યુલકી હવા કા; ૫

દાગ લાલાને ધસિ ગમ સે ખાયા,
દોરે માતમ હેઈ સોસન મેં આયા,
જમા નીલા હેઈ ઉસકી કબા કા; ૬

હેઈ ન સદમા ચ બાગે જહાં પર,
દોરે ઝીંઘાં હેઈ રોઝે જનાં પર,
કુરો ગીલમાં મેં યુલ હેઈ યુકા કા; ૭

વાય તાલીબ ચમન પુરખીઝાં હેઠ
ચરમ સે જેહરે આંસુ રવાં હેઠ,
રંગ અબ ખુ હવા હેઠ હિના કા. ૮

માતમ.

ઓય હાય શહકે પ્યારે ગએ રનમેં મારે,
તીશના લખ હો કે દરયા કીનારે,
રીઓય હાય શહ કે પ્યારે ગએ રનમેં મારે; પલટા.
દેખ કે બાનુ જબ લાશે અસગર,
રારે કેહને લગી મેરે દીલખર,
બોલો મુઝ સે મેં સદે ટુઝારે; ૧
તીર હરમુલને આઘસા હેઠ મારા,
જુસકે લખતે હી જન્મત સીધારા,
દોનો આંખોં સે કરકે ધશારે; ૨
થે શરીઉલઉમુમ કે નવાસે,
તીશના લખ કીતીમા કે પ્યારે,
ખાગે આહમદ કે થે શુલ હઝારે; ૩
ધસ કદર ગમ સે દીલ જલ રહા હેઠ,
સીના તન્નુર નેહસા બના હેઠ,
આતશે ગમ સે ઉબલતે રારારે; ૪
ગોસી જુસ દીલ પે રંજો અલમ હો,
ઉસસે ગમ શહ કા કયૌંકર રકમ હો,
હેઠ ઝબાને કલમ કે દોપારે.

માતમ.

ઓય હાય કરે માતમ શહે કરંબલાં કા,
ઓ વો પયારા રમુલે ખુદા કા, ૫

- રી ઓય હાય કરો માતમ રહિ કરખલા કા; પલટા.
 ઉસકી જુરખત પે સદ મરહ્યા હૈ
 રહિ હક પે જો સદકે હુવા હૈ,
 ચલ ગયા ઉત્રપે ખંજર જફા કા; ૧
- ઉસને સીજદે મેં મરકો કટાયા,
 રહિ મોલામેં ધરકો લુટાયા,
 બસ વો રાત્રી થા હક કી રત્ના કા; ૨
- થા વો ખાતુને જન્નતકા પયારા,
 બાગે આહમદ કા ગુલ થા હઝારા,
 થા વો લખતે જુગર મુરતઝા કા; ૩
- તેગ જામ શહને રનમેં ચલાઈ,
 આફરી કી સદા હકસે આઈ,
 ચોતરફ શેર થા મરહ્યા કા; ૪
- તીર ઝાલીમને અસગર કો મારા,
 જુમકે બગતે હી જન્નત સીધારા,
 રંજ થા શહકો ઇસ દીલરખા કા; ૫
- ગોસી સરવરકા ગમ જુમને ખાયા,
 ચોર આંખોસે આંસુ બહાયા,
 ખોફ કયા ઉશ્કોં શેઝે જઝા કા. ૬

માતમ.

ઓય હાય આજ ગમકી સખા હૈઈ ચમન મેં,
 હૈ ખીઝાં ગુલશને પંજેતન મેં,
 રીઓય હાય આજ ગમકી સખા હૈ ચમનમેં; પલટા
 થે વો જીતને ગુલ નવ બહારી,
 હૈ ગએ સખ કલમ એક બારી,

तीर आये हैं सय गुलबदन में;	१
भीखे नरगीस हरेक यशमतर है, लाल सां दाग परहर जगर है, सरव कद अम है सय धमि अमन में;	२
जामज आन गम की सदा है, अम मे अशरत में गम हो रहा है, आहले दुनया हैं रंजो महन में;	३
कोई भगभुम रीता अडा है, कोई आसुरदा दीव हो रहा है, शोर भातम है धस आंजोमन में;	४
राहने सीजदे में मर को कटाया, राह मोला में धर कु छुटाया, पाया रीता शहादत का रन में;	५
अरज गेसी की तुम से है मरवर, आजुआ के हो तुम अंदह परवर. मुजको रपता तुम अपने अमन में.	

भातम.

आय हायर जो के धमामे अमां था, अम वो करपल में वीशना दहां था, री आय हायर जो के धमामे अमां था; पलठा.	
जुदम जिम्मत को करके गवारा, जुका पयासा वो जमत सीधारा, जुससे गरदुं पे शोर शीमां था;	१
आह कासीम की वो नव जवानी, या हसन की वो गोया नीशानी,	

ગુર ચરમિ શહે ધનસો જાયા; ૨
 યા વો નકશા રસુલે ખુદા કા.
 બાઘ થા અકબરે નવજવાં કા,
 જીસકે સીને પે અખમે સીના થા; ૩
 કેદ મેં સારે આહલે હરમ થે,
 સાથ મેં આખીરે ચમત નમ થે,
 મેઝે પર શહિ મરવે રવાં થા; ૪
 ખસ ન મકસુદ બીખ હાલે મકતલ,
 અશક જાગી હૈ એર દાલ હૈ બેકલ,
 ઝીકે કયા હો હરમ કે બયાં કા,

માતમ.

એય હાય રે જીસકા વતન કરબલા હઈ,
 વો તો આલે નખી મુસતફા હઈ,
 રી એય હાય રે જીસકા વતન કરબલા હૈ; ૫ લટા.
 ઈઈ ખુદા એર ખુદાઈ કે ખાસે,
 એર મુહમમદ નખી કે નવાસે,
 જીનકી અમા ખાખી ફાતીમા હઈ; ૧
 બાલે ઝેનખ કે પયારે થે માસે,
 હમકો જાને હો અપની રાસે,
 હક કા ફરમાન હમપર બજા હઈ; ૨
 બાબી સરવર સે તખ થાં સકીના,
 ખાબી કરકે ચલે ધુમ મદીના,
 એર વાબી હમારા ખુદા હઈ; ૩
 દેખો કરબલ કુ જાકર ખસાયા,
 હક કે સીજદે મેં મર કુ કટાયા,
 ઉશ્પે હરદમ થે મુદલે અલા હઈ; ૪

મુજકો દીનર અપના દીખાવો,
 હસરમે પામ અપને ખુલાવો,
 જાનો દીલ મેરા તુમ પર પ્રીદા હઈ;
 ગમ સે માતમ કયા ખતમ રૈકર,
 એાર આંમુમે માં અપના ઘો કર,
 મયાફ કરીયો જો મેરી ખતા હઈ;
 કરના આજીઝ પે તુમ મહેરબાની,
 હાઝી કોસર કા પીલવાના પાની,
 અ પકે ઘર કા કમતર ગદા હઈ,
 મુજપે ઇતના કરમ અપના કીજયો,
 જામ કોઝર ક એક બરકે દીજયો,
 તુમસે અનવર કી ચે ઇલવીયા હઈ.

માતમ

હાઈ શહે મુખલે કે મેં બલહારયો, ઈસ રાગકી
 હાય હાય અંદરસી સૂરત પ્યારી રે,
 માહની મુરત કે બલહારી, હાય, હાય,
 હાય હાય અંદરસી સુરત પ્યારી રે, પલટા.
 બાગે નબીકા ખુટારે, હાય, હાય,
 બાદે ખિઝાને લુટારે, હાય, હાય,
 રૈલી હૈઈ બાગુ ખિસારી રે,
 બાલપને કા મેરા પાલારે, હાય, હાય,
 હાય હાય ઝુલ્ફેં વાલારે, હાય, હાય,
 કાં જાડે ગમ કી મારી રે,
 સુરજ ગહન મેં આયારે, હાય, હાય,
 અસગરને મુખબા છિપાયારે, હાય હાય,
 દુયા મેં છાઈ અંધારી રે.

हुँन्या में येन न पायाई, हाय हाय,
 कर जल में लाल गंवायाई, हाय हाय,
 कम में छुछ सुज्यारीरै,

५

पावे हशर में गुलामीरै, हाय हाय,
 अरअ करे ते ये हामी रै, हाय हाय,
 पर जाना उममेद्वारी रै, हाय हाय,
 अंदरसी सुरत प्यारी रै.

६

भातम.

ज्याय हायरे जानु का अरअगर प्यारा,
 जाके पेकां गया रन में मारा
 रीगनाय हायरे जानुका अरअगर प्यारा, पलटा.

जानु पीटाथी यों अपने सरको,
 मेरा जलनी गया तु कीधर को,
 साथ जाया के जलनत सिंधारा,
 नींद आती नहीं मुजको अकदम,

अच्छा छेछ तेरा मुअये ये भातम,
 गये मादरसे करके कीनारा,

दुध जेमछा छेछ छाती में मेरे,
 फीसको पीलवाजे सधके में तेरे,
 हेजो जलता छेछ सीना हमारा ,
 तेरी आंजोमें सुरमा लगाया,

जमघानी का कुरता पहनाया,
 क्या ये भरने की आतीर संधारा ?

मुजसी होगी न हुँन्या में डाध,
 आरे कुनमे को करवल में शैआध,

કરને માતમ રહી મેં તુમહારા,
કેદ ખાને મેં ખાનુ થી રાતી,
કેલેકે તનવીર ચે જન ખોતી,
કેઈસી દેખાં મેં ઊસકો દુખારા.

માતમ.

હાય અમર અલી સહ કે પ્યારે,
ગમ્મે રન ખામ તીરોં સે મારે,
વોતો ખાગે નખાંકિ યુલહારે રે, પલટા.
ગમમેં તેરે સકીના રાતી હેઈ,
અપના મોં આંસવોં સે વો ઘોતી હેઈ,
રાશી બરતી હેઈ ગમ કે વો નારે રે,
સખ રાતે હેં તેરી દુરકત મેં,
તેરે રંજો અલમ કી મુસીબત મેં,
ગમ સે લખતે જીગર હેં દુપારે રે,
ખાનુ કેલેતી થી કીસકો યુલમાઊ મેંઈ,
મરે સોને સે કીસકો લગાઉ મેંઈ,
આઆ જાની મેં સદેકે તુમહારે રે,
ગોસી સરવર કા ગમ જીસને ખાયા હેઈ,
ઊસ ર અમર અલી કા મોયા હેઈ,
રાઝે નેહિશર કે બખશત હારે રે.

માતમ.

આજ સહકો સહાદત પાનાહિ,
પામ હક કે ચોંહી બસ જાનાહિ,
રાહિ હકમેં ચે સર કો કરાના હે,
આજ સહકો સહાદત પાના હે, પલટા.

આંદ દેખા જ્યાં ખીચ માતમ કા,
 રા રા સખ ચે મહીના ગયા ગમ કા,
 ધ્યાર ચસમેં સે આંસુ બહાના હેઈ,
 અખરે માતમ સમા પર છાયા હેઈ,
 ગમ કા ખારીશ જ્યાં ભીચ આયા હેઈ,
 હાતા ગમ સે સદા પસતાના હેઈ,
 બાલી ગમસેં સકીના રે જાની,
 દેખેં તેરી ઝરા શકલે ગુરાની,
 આજ ગમસેં તેરે દાગ ખાના હેઈ,
 મોસી દુન્યા તો આખીર ફાની હેઈ,
 પાંચ દીન કી યહાં ઝીંદગાની હેઈ,
 છોડ દુન્યા કો આખીર જાનો હેઈ.

માતમ.

આય હાયરે સરદાર ખાગે ધરિમ કે,
 હેઈ નવાસે શાશીલિલિમુમ કે,
 શી આય હાયરે સરદાર ખાગે ધરિમ કે, પલટા.
 દોન એસા હેઈ જગ મેં બહાદુર,
 જોસે હસનેન હેઈ ખે બહાદુર,
 હેઈ વો સાલાર ખેરલ ઊમુમ કે, ૨
 આલમેં સખર કે બાદશા હેઈ,
 ઊમમત આસીકી ખેરાક પંના હેઈ,
 હેઈ વો મુખતાર અરખો અજમ કે, ૩
 હકેને કુદરત હેઈ અપની દીખાઈ,
 દીનકે ગમ મેં હેઈ સારી ખુદાઈ,
 સદમેં ઝાહીર હેઈ રંજો અલમ કે, ૪
 જીતકે ગમ સે જો રવિગા ધકે ખાર,

ਰਹਿਮ ਭੀਸਪਰ ਕਰੇਗਾ ਪੈ ਗਫ਼ਕਾਰ,
 ਹੋਗਾ ਲਾਭਕ ਪੈ ਕੁਝਲੋ ਕਰਮ ਕੇ, ੧
 ਉਨਕੇ ਗਮਮੇਂ ਜੋ ਰਾਧਾ ਕਰੇਗਾ,
 ਪੈ ਘੁਫ਼ਕੇ ਅਮਨ ਮੇਂ ਰਹੇਗਾ,
 ਘੁਫ਼ਕੇ ਹੋਯੋਗਾ ਅਦਲੇ ਮੇਂ ਗਮ ਕੇ, ੬
 ਮੇਰੀ ਮਤਲਬ ਕੋ ਪਾਂਹਯੋ ਰਾਹੁ ਧੁਮ,
 ਹੁਕਮੇਂ ਦੀਲਵਾਯੋ ਧੇ ਮੁਫ਼ਤਾ ਧੁਮ,
 ਅਘਤ ਅੰਦਰ ਹੋਂ ਅਸ਼ੁਮੇਂ ਨਮ ਕੇ, ੭
 ਆਰਜ਼ੁ ਹੋਭੁ ਗੁਲਾਮੇਅਲੀ ਕੀ,
 ਧੇ ਕੇ ਵੇਖੁ ਮੇਂ ਮੇਹਰੀਲ ਨਾਮੀ ਕੀ,
 ਪਹਿਲੇ ਜਾਨੇਸੇ ਆਪੀਰ ਕੇ ਦਮ ਕੇ ੮

ਮਾਤਮ.

ਆਪ ਹਾਧਰੇ ਕਾਸੀਮ ਜਵਾਂ ਸਾ ਫੁਲਾ
 ਧਾਰੋ ਭੀਸਕੋ ਕੁਝਾਨੇ ਨ ਭੁਲਾ
 ਰੀ ਆਪ ਹਾਧਰੇ ਕਾਸੀਮ ਜਵਾਂ ਸਾ ਫੁਲਾ, ਪਲਟਾ. ੧
 ਗੁਲਸ਼ਨ ਆਲੇ ਪਧਮਧਰ ਕਾ ਲੁਟਾ
 ਭੀਸਮੇਂ ਅਸਗਰ ਥਾ ਅੰਕ ਨਾਜ਼ਲ ਛੋਟਾ
 ਧੇ ਤੋ ਹਰਗੀਝ ਫੁਲਾ ਆਰ ਨਾਜ਼ੁਲਾ ੨
 ਅਤ ਮਦੀਨੇ ਕੋ ਕੀਅ ਕੇ ਦਗਾ ਕੇ
 ਮਾਰਾ ਸਰਵਰ ਕੋ ਰਨਮੇਂ ਭੁਲਾ ਕੇ
 ਥਾ ਪੋਛ ਮੇਹਮਾਨ ਕੋਮੇ ਜ਼ੁਲਾ ੭
 ਹੋਭੁ ਸਨਾਅਾਂ ਹਸਨ ਰਾਹਿ ਦੋਂ ਕਾ
 ਧਾਜੀ ਸੀਅਤੇ ਰਸੁਲੇ ਅਮੀਂ ਕਾ
 ਧੁਨਕੋ ਅਵਾ ਮੇਂ ਸਾਹਨੇ ਕਯੁਲਾ ੩

મેઘી.

મેઘી : સીમ બનેકો લગાના	
ઝોર ઝાંખોએ ઝાંસુ યહાના, પલટા.	
જિમકી ગોદી મેં હોતા હેઈ માતમ	
ખાક ઊમકે હી ગમ મેં ઊભાના	૧
મુજરઈ જિસકા ઝરદો સમા હેઈ	
ફિર ગયા ઝાજ ઊસપે ઝમાના	૨
મેરે ઝાકા હો તુમ મેરે મુરશિદ	
મેંહું ગમ મેં તુમહારે દિવાના	૩
લેના જરાર હેઈ નામ તેરા	
ઉમકો જન્નત મેં સાથ હી લીજના.	૪

રૂપાઈ

તા બંદગીએ ઉઝારએ ફરક ધમામ
 થા જુલવા જુમા સનાન પ જો માહ તમામ
 એહ હુજતે સાતા કરામાત હુસેન
 અફઝુ હુધ વીરા રોઝી લશકર સામ

રૂપાઈ.

અઈ ધિયની અલી ધમામ આલમ હઈ તુ
 અઈ સેર જલી ધમામ આલમ હઈ તુ
 માતમ હો તેરા તમામ આલમમેં ન કળે
 અઈ સીખતે નખી ધમામ આલમ હએ તુ

રૂપાઈ.

દુનયા દરયા હેઈ ઝોર હોંસ ઉકાન હઈ
 માનીંદ હુખાખ હસતી ધનસાન હેઈ
 લંગર હએ જો દીલ તો હર નક્સ ખાદ મુરાદ
 સીના કીશતી હેઈ નાખુદા ધમાન હેઈ

રૂપાઈ.

ગરદોં પ મલક હંએ મદહા આને હહદર
જાકર ભી હંએ મમરૂક પપાને હહદર
હર ધમેં હંએ આજ પત્રમેં માતમ
રોનેકુ હંએ જમઆ શયઆને હહદર

રૂપાઈ.

થહમ જાએં ગમે શાહમેં કળી કર આંસુ
બાગીછી રહેગેં જીતદગી ભર આંસુ
પીતા હું જો યાદ અતરા શાહમે આપ
મેહતા હઈયો ચરામ તરસે પનકર આંસુ

રૂપાઈ.

દુરસત કોઇ સાઅત ન ઝમાનેસે મીલે
પીગાનેસે રાહત ન યગાનેસે મીલે
હકકા કે પલક નવાઝ હેઈ તેરી
જન્નત બિનેહ અરકોકે બહાનેસે મીલે

રૂપાઈ.

મજલીસમેં જો જુકર રાહે સવાલા નીકલે ।
લાઝમ હઈ હર એક દીલસે કે નાલાહ નીકલે
મરકદમેં જો લે જાગી યુલ દાગ હુસેન
દીલસે નાંલા લહદસે લાલા નીકલે

રૂપાઈ.

કયા મરતપાં વો શાહ હુજાગીકા હેઈ
કપા હંજો શરફ હમામ ગાઝીકા હેઈ
સુજદેકા નીશાં દેખકે સખ કહેતે થે
નેઝેં પ સ્મેહ સર કીસ નમાઝીકા હેઈ

રૂપાઈ.

ગર દોસતી આલી મેં લર જાવેંગે
બીગર હુવે સખ કામ સંવર જાવેંગે

જીસ વકત કહેંગે મુહસે યા શેર ખુદા
જોં બરક સીતારતસે ગુઝર જાવેંગે

રૂખાઇ.

પુતલીકિ તરાહ નઝરસે મનઝુર હઈ વુ
આંખેં જીસે ધુંડતી હઈવો ગુર હયે વુ
હયે કુરખ રંગો જાનસે ઉસ પર એ બુઝ્મદ
અદલા અદલા કીસ કદર દુર હયે વુ

સલવાત.

વાજીખ હેઘએ ખાસ વ આમ બિપર
કરે ખાતીમા બજમે ધમામ બિપર
એ કલામ યે કલામ યે કલામ બિપર
સવલાત દરદ સલામ બિપર. સવલાત. ૧

કીયા ખુદા ને ભી રતમે રસુલો ખુદા
મખ આહલે રસુલોસે ખાલા કીયા
હુયે ખાતમે હેઈ ખતમે દીલા
કુલ રતમે રસુલે અનામ બિપર. સલવાત. ૨

જો હેઈ શેર ખુદા હમે નાતે ખુદા
કીયા નામ હેઈ નામે અલીએ ઉલા
કે ખુદા એ ખુદા ન ખુદાસે જુદા
હોતા હેઈ યકીં યેહ નામ બિપર. સલવાત. ૬

કીયા સખી હેઈ મઅઝમે ફાતેમાં હેઈ
આઇ મોહીમો સખાવતે ઝોહરા હેઈ
હો પીસર હો પીસર હો પીસર હો દીવે
આએલ કું ખુદાકે નામ બિપર. સલવાત. ૪

જો હેઈ સીખતે શરીએ રાઝે કીયામ

વો જતાયે હસન શહે આલી મુકામ
 હેઈ દરદ દરદા દરદો સલામ
 ઊંચ નેંચને અલીએ ઇમામ ઉપર. સલવાત. ૫
 મેહરાબએ તેગમે બેહરે અશુદ
 ને જુઆયા નમાજમે રમે વદુદ
 કે સલામ સલામ સલામા દરદ
 હેઈ હુસેન અલે હીસલામ ઉપર. સલવાત. ૬
 જોં હેઈ મોમીન મોહસીને આલે અબા
 બિન સબકુ ખયા અઝ દરદો બલા
 કે નજુલ હો નજુલ હો નજુલ સદા ૭
 આજ રહણુતે હક બિન તમામ ઉપર. સલવાત.
 લાઝીમ હેઈ પુજે 'માસુમે' અલી
 જો હેઈ આરજુ દુશમને આલે તબી
 બ ઝખાં બ ઝખાં બજખાન દીહી
 કર લાખ્યાન બિન ગુતકે હરામ ઉપર. સલવાત. ૮

રીવાઅત ફરઝંદ મુસલીમ.

બિન હોગુ શમસો માહકુ લાયા ફરાત પર
 તલવાર ખેંચ ખોલા કે ઠેહરાવ અપણે ઝર
 એહ ખોલેંહમ એતીમ હેંઈ મુસલીમ કે હેંઈ પીસર
 મત માર હમ આસીરોકું લેચલ વુ અપણે ધર,
 ગર પોહ કહેં તો કતલ હમેં કીજ્યો વહીં
 હારીઝને એહ જવાબ દીઆ શીર નહીં નહીં
 પુમકુ જો આજ માર તો પાગિયા માલો ઝર
 એહ ખોલે માલ આહે તો પોંહચાહે હમકુ ધર
 હેઈ માલકી તમા પુજેહ આઈ મરદ ખેખખર
 એકસદ દીરમ કમર મેં હેંઈ સો લે એહ ખોલકર

ਗਰ ਐਸੇਰ ਭੀ ਤਮਨਾ ਹੋਛੀ ਸੀਤਮਗਾਰ ਕੁਝੇ ਮੇਂ
 ਕਾਕੁਲ ਸੁਝਾਹੁਕੇ ਐਥਲੇ ਆਭਾਰ ਕੁਝੇ ਮੇਂ
 ਮਰਨੇਕਾ ਗਮ ਨਹੀਂ ਹੋਛੀ ਪਲੇ ਚਤਨਾ ਹੋਛੀ ਅਲਮ
 ਮਾਹੋਗੀ ਪਹਾਂ ਭਠਕਤੀ ਪਹਾਂ ਸੁਰ ਹੋਛੇ ਕਲਮ
 ਸੁਸਲੀਮਕਾ ਮਰਨਾ ਸੁਨਕੇ ਕਰੇਗੀ ਅਲਿਖਤਸਾ ਗਮ
 ਲਾਭਮ ਹੋਛੀ ਭਿਨਤੀ ਤਾਅਮਤੋ ਅੰਦਮਤ ਕਰੇਂ ਐ ਹਮ
 ਹਮਕੁ ਹਮਾਰੀ ਮਾਨੇ ਸੁਸੀਘਤਸੇ ਪਾਲਾ ਹੋਛੀ
 ਅੰਦਮਤ ਕਰੇਂ ਕੁਲਕਨੇ ਗਯਾ ਭਿਨਪ ਡਾਲਾ ਹੋਛੀ
 ਹਾਰੀਸ਼ ਨਮਾਨਾ ਆਯਾ ਪਹੀਂ ਤੇਗ ਐਥਕਰ
 ਆਲਾ ਆਰਾ ਕੇ ਕਾਟਲੇ ਪਹਲੇ ਤੁ ਮੇਰਾ ਸੁਰ
 ਛੋਟਾ ਐਹੁ ਕੇਹਤਾ ਹੋਛੀ ਭਾਛੀ ਖੁਭਰਗੇ ਤਰ
 ਭਿਨਕੁ ਨ ਮਾਰ ਕਤਲ ਸੁਝਾਹੁਕੇ ਕਰੇਂ ਤੁ ਐ ਅਤਰ
 ਭਾਛੀ ਆਡਾ ਆਭਾਛੀ ਪਦਰਕੇ ਹਮਾਰਾ ਹੋਛੀ
 ਸ਼ੀਰ ਭਿਨਤੀ ਲਾਸ਼ ਦੇਖਨਾ ਕੀਸਕੁ ਗਵਾਰਾ ਹੋਛੀ।

ਸਲਾਮ ਮਵਲੂਦ.

ਯਾ ਨਘੀ ਸਲਾਮ ਆਲਿਕੁੰਮ
 ਯਾ ਰਸੂਲ ਸਲਾਮ ਆਲਿਕੁੰਮ
 ਯਾ ਹਘੀਘੀ ਯਾ ਮਹਮਦ
 ਸਲਵਾਤੁਲਾ ਆਲਿਕੁੰਮ
 ਗੁਰ ਹਕਸੇ ਗੁਰ ਆਹਮਦ
 ਸਯਸੇ ਐਹਤਰ ਸਯਸੇ ਅਮਜਦ
 ਹੋਂ ਦੜਦਾ ਹਕਕੇ ਐਹਦ
 ਸਲਵਾਤੁਲਾ ਆਲਿਕੁੰਮ
 ਯਾ ਸੁਹਮਮਦ ਨਾਮ ਪਵਾਰਾ
 ਅਰਸ਼ ਪ ਹਕਨੇ ਪੁਕਾਰਾ
 ਸਭ ਪਧਮਘਰ ਹਯੇ ਹਮਾਰਾ
 ਸਲਵਾਤੁਲਾ ਆਲਿਕੁੰਮ

રામયે જમયે અનબીયા હો
 ખુરજમે ગુરે ખુદા હો
 જનો દીલ તુમ પર શીદા હો
 મલવા તુદલા આલેકુંમ
 દો જહાંકી તુમકુ શાહી
 ઇસ પે હઈ કુરઆ ગવાહી
 સખ ખુદાઈ બાદશાહી
 મલવા તુદલા આલેકુંમ
 જખકે આદમકે ઝખાં પર
 રૂઝ તુમહારા ગુર અનવર
 રાહમતે હક હો મુકરર
 મલવા તુદલા આલેકુંમ
 બાગ ઇબ્રાહીમ કે ગુલ
 હંએ મલાઈકે જસકે જુલજુલ
 જમયે અસખામો તવકકલ
 મલવા તુદલા આલેકુંમ
 ઝખદયે અવલાદ આદમ
 મેવયે બસતાને હાસમ
 મહિમે મકકા લો ઝમઝમ
 મલવા તુદલા આલેકુંમ
 સાહેમે મોહરે નખુવત
 મખ જહાં પર ફયેજ રાહમત
 હકસે હઈ ઇઝને શકાઅત
 મલવા તુદલા આલેકુંમ
 ખુશ વસીલા હમકુ દાયમ
 જને આહમદકા હઈ કાયમ
 બેવીકાઠ અઈસા હઈ મોહકમ

સવલાગુહલા આલેકું મ
 પ્રમ હો મુખતારે દુ આલમ
 પ્રમ આલીકે ખલકે આત્રમ
 પ્રમ હો માહયુએ મુકરમ
 સલવા ગુહલા આલેકું મ
 અસરકુલ મખલુક ઈનસાન
 સખકે હો પ્રમ શાહે શાહાન
 દુજહકે ગુર વો ખુરદાન
 સલવાગુહલા આલેકું મ

સલામ મવલુદ.

મરહુમા યા ગુર મયની
 મરહુમા જદદુલ હુસેઇની
 મરહુમા અઈ શાહે મુરસલ
 મરહુમા અઈ માહે અકમલ
 મરહુમા સુલતાને આંલમ
 મરહુમા અઈ જાને આદમ
 મરહુમા ખતમે રીસાલત
 મરહુમા મોહરે હીદાયત
 મરહુમા સખકે વસીલે
 મરહુમા જગકે રસીલે
 મરહુમા અઈ અખરે રાહમત
 મરહુમા દુરરે નખુવત
 મરહુમા દીલદારે હમદમ
 મરહુમા ગમખવારે હરદમ
 મરહુમા અઈ દીકે રાહબર
 મરહુમા ઉમમતકે સરવર

મરહ્યા ખતમે પયમખર
 મરહ્યા શાશીએ માહસર
 મરહ્યા દોજકે સુલતાન
 મરહ્યા માહબુમે સુખહાન
 મરહ્યા જનનત દીલાયા
 મરહ્યા હકસે મીલાયા
 મરહ્યા હાસીલ મુરાદાં
 મરહ્યા અશરફે દાંમાન

૫

૧

સલામ મોલુદ.

યા નખી સલામ આલેકુંમ
 યા રસુલ સલામ આલેકુંમ
 યા હુનાય સલામ આલેકુંમ
 સલવાત તુલા આલેકુંમ
 લખરેજ હસકા સીના
 અઝ શેકે હેએદરી હઈ
 મોહ હસકા રોજે માહસર
 સું માહે અનવરી હઈ.
 ખાઝાતે પાક હેએદર
 ખીસખત નહી કીસીકું
 ધસિવાસને અલીકું
 શાને પયમખરી હઈ.
 મોહરે નખુવત ઉપર
 હસને કદમ ધરા હઈ
 ધનસાફ કરકે ઊસસે
 કીસીકું ખરાખરી હઈ.
 લોલાક હસકે હકમે
 હકને કહા ફરામે

યા નખી, ૧

યા નખી, ૨

યા નખી, ૩

ਗਿਰਾ ਆਪਸੇਂ ਅਲੀਕੁੰ
ਐਸ਼ਾ ਪੀਰਾਦਰੀ ਹੁਏ। ਧਾ ਨਾਪੀ. ੪

ਮੇਰਾਨਾਹੀ ਹਫ਼ੀਕਾ
ਅਪ ਗੋਰਸੇਂ ਦੇਯੋ ਧਾਰੀ

ਪਰਦੇਸੇਂ ਹਾਥ ਨੀਕਲਾ
ਭੁਸਮੇਂ ਅੰਧੁਸ਼ਟਰੀ ਹੁਏ। ਧਾ ਨਾਪੀ. ੫

ਪੀਸਤਰ ਨਾਪੀਕੇ ਉਪਰ
ਸੀਰਕੁੰ ਨੀਸਾਰ ਕਰਕੇ

ਘੁਰਾ ਵਯਤ ਸੋ ਰਹਾ ਹੁਏ
ਫੁਫ਼ਲੀ ਦੀਲਾਵਰੀ ਹੁਏ। ਧਾ ਨਾਪੀ. ੬

ਐਘਰਕਾ ਫਰ ਭਿਆਡਾ
ਐਕ ਹਮਲੇਸੇਂ ਅਲੀਨੇ

ਭੀਯਾ ਪੰਝਐ ਵੀਲਾਧਤ
ਭੋਰੇ ਗਭਨ ਕੁਰੀ ਹੁਏ। ਧਾ ਨਾਪੀ. ੭

ਤਾਰੀਕੁ ਭੀਲੀਸੇਂ ਹੁਏ
ਗੋਹ ਸੁਘਧਨ ਨੀਸਾਡੀ

ਪੀਦਨਮੇਂ ਭੁਸਕੇ ਮਰੀਧਮ
ਮੋਰਯਲ ਕੀਐ ਅਰੀ ਹੁਏ। ਧਾ ਨਾਪੀ. ੮

ਪੀਯਾਲਾ ਪੀਯਾ ਭੁਫ਼ਰਕਾ
ਸਫ਼ ਸ਼ਾਕਸੇਂ ਹਸਨਨੇ

ਭਿਸ ਗਮਸੇਂ ਭੋਹਿਰਕੇ ਮੋਹਪਰ
ਛਾਯਾ ਦੇਯੋ ਪੜੀ ਹੁਏ। ਧਾ ਨਾਪੀ. ੯

ਭੋਰੇ ਕੁਝਾਥਾ ਮੇਹੁਫ਼
ਭੋਯਾ ਸ਼ਾਹਿ ਕਰਮਲਾ ਪਰ

ਘੁਰਸੇਂਕੇ ਅਫ਼ਨਮੇਂ
ਭਿਸ ਗਮਸੇਂ ਧਰਧਰੀ ਹੁਏ। ਧਾ ਨਾਪੀ. ੧੦

મૈહદી એહ હાદી આને
તપ્પ જગમે હો ઉજાલા
જુલમાતે કુંકર જાવે
વા ગુર હેએદરી હેઈ.

યા નખી. ૧૧

દર આર બાગ મજહબ
તુ હર તરફ નજર કરે
પુસફ બહારે રોનક
આજ ફેઝ જાફરી હેઈ.
માહશરકા કુંઝ નં ડર હેઈ
મોહિબાન જાં અલીકું

યા નખી. ૧૨

ફેઝે જગમે ઉનકા
હેદરસા મુશતરી હેઈ.
દીલ પુરઝે પુરઝે હેવે
મરદુદે આરજકા

યા નખી. ૧૩

તેગે મુનકબતઝે
ક્રીયા આબે હર દરી હેઈ.
મુસકીલ મુજે પડી હેઈ
મુશકીલ કુશા પુંમી હો
યા મઝરલ અજાયબ

યા નખી. ૧૪

યેહ વખત ધ્યાવરી હેઈ.
યા મુરતઝા હોજગમે
કરના પુંમ દસતગીરી
આઝીજ શહીજુદીકા
બકમુદ બંબરી હેઈ.

યા નખી. ૧૫

યા નખી. ૧૬

આંગલો યુનાની મેદીકલ હાલ.

દવાખાણું:

વેરીનાઈન ધાતપુષ્ટની ગોલીએ	
કીમત રૂપીઆ.....	૩૦ ૫
ધાતપુષ્ટની ગોલી પોટીનઝા	૩૦ ૧
પુષ્ટનો મલમ	૩૦ ૧
બાલ વધારવાનો મલમ.....	૩૦ ૦
માળુન લઘુબ.....	૩૦ ૨
પરમાની દવા.....	૩૦ ૦૧
શરબતે તહુરની બાટલો.....	૩૦ ૧૧
યુનાની સાલસા પરેલા.....	૩૦ ૧
ગજકરણી દવા.....	૩૦ ૦૧
ખાસીની ગોલી.....	૩૦ ૦૧
વાયનુ તેલ.....	૩૦ ૦૧
કાલરાની દવા.....	૩૦ ૦૧
ઢેકનુ—મુંબઈ બેંડીબંજરમા તથા.	
કશોદ મુંબઈની આફ્રીથમા મલશે	

